

Sayı: 15 Mayıs/Haziran 2024 2 Aylık İdeoloji ve Kùltür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

**ZİLANLAŞMA VE HAKİLEŞME ÇAĞINDA
ÖZGÜR ÖNDERLİKLE BULUŞMAYA**

EDITÖR

MAYIS - HAZİRAN 2024

HAKİKAT

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Yurtsever Genç Kadın dergimiz bu sayısında “Hakikat” teması ile okurlarıyla buluşuyor. “ZilanlaşmaveHakileşmeÇağında;ÖzgürÖnderlikle Buluşmaya” şiarıyla çıkan Mayıs-Haziran sayımız süreci doğru okumak ve doğru anlamlandırmak, buna göre bir duruş sergilemek amacıyla geniş değerlendirme, perpektif ve analizlere yer veriyor.

Mücadele tarihimiz açısından bizim için büyük bir öneme sahip olan Mayıs ve Haziran aylarının içeriğine göre bir sayı hazırlamayı amaçlayıp okurlarımıza sunduk. Bu aylar Kürt halkının ve kadınların mücadelesinde sembol aylar olarak yerleşmiştir. Dersim’de fedailleşerek şu anki fedailik çizgisini yaratan Tanrıçamız Zilan ve Partimiz PKK’nin temeli olan şehîd Haki Karer bugünde ardıllarını yaratmaya devam ediyor. Bugün de şehîd Zilan ve Şehîd Haki Karer’in ardılları olan gerilla, halk ve kadınlar aynı ruhla mücadele etmeye ve savaşmaya devam ediyor. Biz de bu sayımızda bu ruhu işlemeye çalıştık. Bu temelde tüm genç kadınları sürece doğru katılım için Yurtsever Genç Kadın dergisini okumaya çağırıyoruz.

GENÇ KALIN GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK PERSPEKTİFİ

Benim Durumum; Gerçekleşen ve Özgür Kimlikli Bir Halk Olayıdır

6 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Zilan Fedai Ruhu İle Zafere Yürüyelim

11 PORTRE

Beyrut’tan Botan’a Özgürlük Çığlığı: Rojbîn Arap

13 İDEOLOJİ

Önderlik Hakikati: Özgürlük

17 DOSYA

Olmaz Denileni Yapabilmek: Zilan Fedailik Çizgisi
Kapitalizmin Değil Hakikat Aşkının Şerbetinden İçmek

26 KADININ KALEMİNDEN

Kampınız Deşifre Oldu; Teslim Olun...

28 JİNEOLOJİ

Emeğin Hakikat Yüzü: Kadın

30 KAPİTALİST MODERNİTE

Bir Yaşam Sözlüğünüz Olsun

33 KÜLTÜR VE SANAT

Di Nava Dilê Axê de Çi Digerin?

35 MİZAH

Konuş, Sen Nêrelîsen?

BENİM DURUMUM; GERÇEKLEŞEN VE ÖZGÜR KİMLİKLİ BİR HALK OLAYIDIR

Yine söyleyeyim; bu işler öyle gelip geçici, çok uzağınızda olan işler değil. Bütün işler özünde sizin işlerinizdir ve partiden daha önce sizin işlerinizdir. Parti bir araçtır, parti bir köprüdür. Halkı, üzerinde bir yerden diğer bir yere taşımak için, kölelikten özgürlüğe taşımak içindir. Bundan sonra parti biter. Dolayısıyla uzağınızda, çok tali işler olarak görmemelisiniz. Benim bile varlığım halk içindir. Yani bugün biraz değerim varsa, halk için bir şeyler yaptığım içindir. Benim gibi birisi nasıl bu kadar etkin olabilir? Halk adına doğru işler yaptığı, doğru yolu ve doğru çalışma tarzını esas aldığı için şimdi etkilidir. Yani halkın hizmetinde bir araç olduğu için, iyi bir köprü teşkil ettiği için güçlüdür. Yeterli ilgiyi görüyor, dolayısıyla kendisini büyütüyor. Şimdi halkı temsil ediyor. Eğer bugün bu halk beni bu kadar tutuyorsa veya ben en az bir halk kadar etkiliysem bunun sebebi şu: Halk zayıf, örgütsüz ve düşüncesiz ama, ben kendimi çok örgütlü, bilinçli ve bir halkı tam da kendi kişiliğinde güçlendirecek kadar güçlendirdim. Benim varlığım işte budur. Bana gökten yardım yağdıran yok. Arkamda herhangi bir devlet de yok. Tüm gücüm ve yetkinliğim halkı temsil ettiğim, halkı örgütlü ve bir halkla da kendimi güçlü tuttuğum içindir. Yarın bu gücün tümünü halka

vereceğiz, zaten kendimi en yetkin halk haline getirmeyi, bir halkı güçlendirmek için yapıyorum. Kendimi güçlendirmem veya kendimi son derece bilinç, köprü ve örgüt çarkı haline getiremezsem, tabii bir halkı da bu temelde bilinçlendirip, örgütlendiremeyiz. Zayıf bir adam zayıflık yansıtır. Örgütsüz bir adam örgütsüzlük yansıtır. Çaresiz bir adam çaresizliği üretir ve yayar. Ama güçlü adam gücü yayar. Bilinçli adam bilinçlendirir. Bu yüzden böyleyiz. Tutarlılık budur. Kendimi güçlendirmem, tamamen bu halkı güçlendirmek içindir. Nitekim bu, sözle de, eylemle de kanıtlanmıştır. Güçlenen ben, güçlenen halktır. Kendini kanıtlayan ve kendini kimlik sahibi yapan ben, kendini kanıtlayan ülkedir, halktır. Ve bu konuda da tutarlılık olacak. Böyle laf söyleyip, işi yapmama olmaz. İddian kadar işin, işin kadar gerçekleşme olacak. Ve bütün bunları da ayarlayıp biraz da işi dosta ve düşmana gösterdiğim için; kendimi işleri biraz yaptım diye bağışlayabiliyorum, kabul edebiliyorum. Bunun dışında mümkün değil. Görüyorsunuz, Önderlik tanımını doğru yapmak ve doğru değerlendirmek zorundasınız. Ne göktedir, ne de -çok anladığınız gibi- sülale, aşiret başkanıdır veya diğer siyasi önderlikler gibi değildir. Aslında değişik bir biçimde kendini geliştiren ve örgütlendiren bir halk olayıdır. Ama çok yüce, çok üretken, çok işini bilen bir halk olayı veya çok yeni, çok işini bilmez, başkaları için olan bir halkın gerçeğine veya kimliksizliğine, kişiliksizliğine karşı tepkidir. Önderlik, kendisi için olan, kendisi için çalışan ve bunu öncelikle kendisinde başlatan ve giderek bu çelişkiyi halk lehine çözen kişi demektir. Biraz öyle olmaya

çalışıyoruz. Bunu belirtmem gerekli. Diğer bütün tanımlamalar, değerlendirmeler yanlış. Benim adıma kimi ağa gibi, kimi bey, paşa gibi hareket ediyor, ama öyle olamaz, tam tersine ben bunlarla savaşıyorum. Benim durumum gerçekleşen ve özgür kimlikli bir halk olayıdır. Bizim adımıza hareket edenler bütünyle böyle davranmak zorundalar. Böyle olmadılar mı, bizden değildir. O bir hırsız, o bir ajan, -objektif veya subjektif olur- o bir haindir. Bizi bizden çalmak istiyor, gücümüzü ve ülkemizi kötü kullanmak istiyor. Tabii bunların da amansızca peşindeyiz. Bizim ne olduğumuz, ne yaptığımız ve nasıl yaptığımız bellidir, gözlerinizin önündedir. Size bunları açıkça da söylüyorum. Görmedik, duymadık demeyin. Ve iki de bir de bana mektup yazıp cevap istemeyin. Bunlar bütün sorunlara cevaptır. Gördüğünüz gibi ve ortaya konulduğu gibidir. Ben de gördüğünüz gibiyim. Bu kadar hizmet, bu kadar çözüm, bu kadar

"Önderlik,
sizden daha
fazla size
yakın,
sizden
daha
fazla sizi
yürüten
güçtür"

çare açıktır. Gücüm bu kadarına elveriyor veya elvermediği daha ne kalmıştır. Siz de, biraz bunu yapmayı becerseydiniz başarırdınız. Başarılanlara biraz saygılı olalım. Başarılı kişiliğe, başarılı çalışmaya, başarılı tempoya, başarılı üsluba saygılı olalım ve mümkünse onunla biraz kendimizi geliştirelim. Çözüm geliştiriyor ve kendinizi yetiştiriyorsunuz, şimdi bu temelde biraz doğru yetiştirin. Her zaman söylediğim gibi, gücünüz sağa-sola yetmiyorsa kendinize yetsin. Ben gücümü öncelikle kendime karşı kullandım, kendimi iyi yetiştirdim ve daha sonra gücüm herkese yeterli olmaya başladı. Ve bu önemlidir. Önce bakarım, bunlarla bu kadar konuşuyorum ama gücüm yetmiyorsa, neden yetmiyor diye kendime yüklenirim. Sende eksiklikler var derim ve orada kendimi güçlendiririm, gelirim bir kez daha yüklenirim ve hep üste çıkarım. Sizin de kendinizi böyle güçlendirmeye ihtiyacınız var. Yani halkın hizmetindeki adam kendini böyle yetiştirir, böyle büyütür ve böyle egemen kılar, kendini halk adamı yapar. Umarım bir şeyler anlıyorsunuz. Sizlerin şahsında halkımızla 15 Ağustos Atılımı'nın da onuncu yılını tamamlıyoruz. Bu önemli bir savaş sürecidir ve bunu güçlü tamamlamak istiyoruz. Zaten bunun doğru ifadesi içerisindeyiz. Ve bir on yıl savaşı yaşamak öyle bildiğiniz gibi değil, tarihimizde ilk defa gerçekleşen çok ilginç, ilginç olduğu kadar çok anlamlıdır. Ve denilebilir ki; ilk ve son özgürlük adımıdır. İlk defa böyle bir özgürlük adımı atıldı. Başarırsa nihai başarıdır, başarılmazsa da bu son olur. Bu, iki kere iki dört eder gibi bir gerçektir. Bu savaşım yılını derslerle dolu karşılıyoruz veya bu on yıllık savaşımın bizde gerçekleştirdiği kişilikle bugün karşınızdayız. Bu konuşmayı da bu temelde yapıyoruz. Dersleri hayli çok olan, çözüm yolu çok olan on yıllık bir süreçtir. Tarihimizde ilk defa gerçekleşen bir savaşım sürecidir. Bu halkı hiç kimse bu kadar genişlikte, derinlikte savaştıramadığı gibi, en çok 'benim' diyenler bir kaç günlük bir isyan düzenlediler ve geriye, daha da kötüye ve bitirişe götürdüler. Bizse bunu, tam tersine en kötü, en bitiriş koşullarında aldık, halen

büyük üretkenlikle bu savaşı götürüyoruz. Halk hizmetindeki önderlik, halk hizmetindeki parti adına yürütülen faaliyetleri geldiniz, gördünüz. Garip duygular veya yeni gelişmiş düşünceler içinde olabilirsiniz. Kafanızda bir çok soru uyanmıştır ve belki cevabı da şimdiden bulunuyordur. Sizi böyle karşılayabiliriz. Sizi veya tüm halkımızı bu 15 Ağustos Atılımı dolayısıyla da böyle değerlendirmeye çalışıyoruz. Bütün Parti'yi de, bütün ARGK'yi de böyle değerlendirmeye çalışıyoruz. Düşmanı istediğimiz gibi vuramasak da, henüz boyun eğilmiş değil veya onun acımasız iradesi sonuca gitmiş de değildir. Düşmanın Genelkurmayı her ne kadar acımasızsa ve kesin bitirmek istiyorsa da biz, ona başarı şansını vermedik. Bu da bizim açımızdan son derece önemli.

O, mutlaka başarmak, geçen yaz bizi bitirmek istiyordu. Sonra da güzün olmadı kışın, bilemedin bu baharda, Mart'ta dedi, daha sonra işte bu yaz da bitirmek istiyordu. Bu şansı onlara vermemek bizim açımızdan çok önemliydi ve bunu kısmen de başardık diyebiliriz. Ama tam istediğimiz gibi vurmaktan uzağız. Lanetli bir tarihin sayfaları altında kalıp gitmememiz için de, şu andaki durumumuz çok önemli. Hatta bu çalışmaları bu haliyle bile götürmemiz, sizleri böyle karşılamamız yine çok önemli. Ve tarihe bakmayı bilmeniz lazım. İmha tarihi, ihanet tarihi ve düşmüslük tarihine bakmanız gerekir. Bunu biraz anlarsanız bu gündeki duruşu, bugün böyle düşmanın karşısında konuşmanın, düşmanıya böyle savaşmanın ne

kadar büyük bir olay olduğunu rahatlıkla değerlendirip, tespit edersiniz. Ve kendinizi de çok mutlu, öfkeli ve intikamcı kılabilirsiniz. Ben bunun nedenlerini çok yönlü olarak yine anlatacağım. Bin defa anlattım, gerekirse bin defa daha anlatırım. Ben, öyle sandığınız gibi bir adam değilim. İşimi bilirim, bildiğim kadar da inadım var. Ve sen de bunun içindesin. Bundan sonra kendinize özgü yaşam yok. Halk olarak bütün yaşam devrimci çizginin denetimi altına alınmış ve gittikçe hükmünü yürütecektir. Buna tepki duymaya, bununla yetersiz uğraşmaya gerek yok, büyük özgürlük hamlesini güçlü karşılayın, güçlü katılın ve elinizden geldiği kadar sağlam bir savaşçısı olun. Biz kimsenin sırtına kaldıramayacağı yükü yüklemiyoruz. Ama herkesin de yapabileceği bir iş vardır. Hepinizi bu işi görmeye ve gereklerini yerine getirmeye çağırıyorum. Bunu yapacaksınız, bunun şakası yok, bunun ucuz tartışması da yok, iş iştir gerekleri yerine getirilecektir. Yani düşmanın size yakıştırdığı ad, sizi içine sürüklediği kargaşa ve laçkalık bitsin. Bu kadar özüne, insanlığa ters, kimliğine ve cinsiyetine ters yaşam bitsin. Daha fazla kendiniz için olan, halkımız ve ülkemiz için olan ve dolayısıyla insanlık için olan yaşam, layığımız olsun. Bizi bu teskin edebilir, rahatlatabilir. Bunun dışında hiçbir yaşam, hiçbir para, pul, hiçbir çıkar asla bizi tatmin edemez ve elimizin tersiyle de itmeliyiz. Biz böyle yaptık ve gördüğünüz gibi de bu gerçekliğe ulaştık. Ve yine böyleyiz, yani başka türlü değerlendirilmem ve kullanılmam mümkün değil. Bağlı olmaya geliyorsunuz, Önderlik kimdir, nedir diye soruyorsunuz, selam vermeye çalışıyorsunuz. Ben buyum işte. Önderlik, sizden daha fazla size yakın, sizden daha fazla sizi yürüten güçtür.

ZİLAN FEDAI RUHU İLE ZAFERE YÜRÜYELİM

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar; Her anı direnişler ile dolu olan tarihimize her geçen gün yeni direnişler katmaktayız. Geçen ay genç kadınlar olarak 8 Mart'ta alanlarda rengimizle, sloganlarımızla direnişimizi belirleyip faşist sömürgeci erkek egemen zihniyete karşı her zaman mücadelede ki ısrarımızı belirlediğimiz bir süreç oldu. Aynı zamanda 21 Mart öncesi Özgürlük

karşı düşmana büyük cevap oldu diyebiliriz. Bugünlerde bu direnişin açığa çıkarılmasında, böylesi bir baharı karşılamının temellerini atan hiç şüphesiz Şehitlerimizdir. Bildiğiniz gibi Mayıs Ayı şehitler ayı 18 Mayıs şehitler günü olarak tarihimizde yer alır.

Önderliğin gizli ruhum olarak tanımladığı Haki Karer arkadaşın ve Mehmet Karasungur, Hozan Mizgin, Dörtler, Türkiye Devrimci hareketinin

Hareketimizin verdiği müjde Newroz alanlarında coşku ve morale neden oldu. Halklar olarak Newroz alanlarını doldurmuş taşırması uzun yıllar kutlanmayan yerlerde bile yoğun katılımlar baharın gelişle kutlandı. Baharın müjdecisi Newroz, Özgürlük gerillasının verdiği müjde ile daha anlamlı kılındı. Halkımız Özgürlük Gerillasından aldığı gücü, inancı bir kez daha alanlarda haykırarak yıllardır üzerinde yürütülen baskı, inkâr, sömürü sistemlerine

öncülerinden Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan, İbrahim Kaypakkaya yoldaşlar mayıs ayı şehitleridir. Mayıs ayı şehitleri şahsında devrimci mücadelede şehit olantüm arkadaşları saygı ve minnetle anıyoruz. Mücadelelerin devamcısı olacağımızın sözünü yineliyoruz. Dergimizin bu sayısını 1 Haziran 2004 atılımı ve 2010 4.stratejik döneminin yıl dönümüyle karşılıyoruz. Nasıl ki geçmişte bu çizgi her türlü ihanet, imha ve işbirlikçiliğe

karşı
haklı
bir meşru
stratejisi
olarak geliştirilmişse

günümüzde de tüm güncelliğini korumaktadır. Yine karşıladığımız önemli günlerden bir diğeri de 30 Haziran olmaktadır. 30 Haziran mücadelemizde fedailik çizgisini belirleyen Şehit Zilan'ın şehadetinin yıldönümüdür. Şehit Zilan arkadaşın eylemiyle Kadın Özgürlük Mücadelemize yön verilmiş ve militan ölçülerinde hakikat ile buluşmanın adı olmuştur. Önderliğimiz Şehit Zilan'ın eylemini manifesto olarak değerlendirdi. Bizlerde bu manifestoyu okuyup anlama kavuşturmalı; katılımlarımızla, çalışmalarımızla yaratılan kadın gücünü, iradesini göstermeliyiz. Yüzyıllardır bizlerden çalınan yaşamlarımız, varlığımız, irademizi çinerkekegemenzihniyete karşı intikam dolu bu eylemi içselleştirmeliyiz. Zilanlaşmak, 1996'da Önder APO'ya yapılan komplo sonucu müthiş bilinç, irade ile eylemin kararıdır. Zilan yoldaşın eylemi Dersimli kızların intikamı olup düşmanın yüreğinde patlayan Kürt kadının hakikati olmuştur. Binlerce yoldaşımız dağlarda, şehirlerde kahramanca fedaice savaşa devam

etmektedirler. Bu direniş çizgisini de açığa çıkaran Önder Apo'dur. Bu anlamıyla Önder Apo en zor şart ve koşullara rağmen direnişi sürdürmektedir.

Önder Apo'nun yaratmış olduğu kadın özgürlükçü, demokratik ve ekolojik toplum paradigması tüm dünya halklarının alternatifidir. 8 Mart'tan 21 Mart'a, 31 Mart seçimlerine ve 4 Nisan'da Önder Apo'nun doğuşunu kutlamaya, her gün gerilla saflarında kazanılan başarılarla kadar her başarıya düşmana en büyük cevap olmaktadır. Bu nedenle faşist türk devleti halkların baharının yakın olduğunu anladığından daha çok tecriti derinleştirmektedir. Alanlarda Önderliğimizin posterleri açılmış sloganlar kitlesel olup dalga dalga yayılmıştır. Zindanların direnişi devam etmekte dışarıda ise adalet nöbetleri olmakta, dünyanın birçok noktasında da eylemler ve kampanyalar geliştirilip Önder Apo'nun özgürlüğü haykırılmaktadır. Görünen ve açığa çıkan bir çaba olmasına rağmen sonucun yeterli olmadığı bilinmelidir. Önderliğimizin fiziki özgürlüğü sağlanıncaya kadar her yerde her anda gerekenin kat be kat fazlasını yapmalıyız. Özgürlük sağlanıncaya kadar günler, saatler, dakikalar bize yetmemelidir. Bu noktada genç kadınlar olarak hakikatimizi bize gösteren Önder APO için sürece fedaice katılmalı Zilanlaşmalıyız. Şehit Zilan eylemini gerçekleştirirken daha 24 yaşlarında genç bir kadındı ve eylemiyle bize imkansızlıkların ortadan nasıl kaldırılacağını gösterdi. Şehit Zilan süreci okuyup intikamını bilince çıkarıp bedeninde bütünleştirerek hakikate ulaştı. Bu nedenle gerçekleşen bu eylem ile biz genç kadınların hakikatı yolumuzdaki pusulamız oldu.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar;

“Şehit Zilan, fedai eylem çizgisiyle yaşamın her anında nasıl başarılı olacağımızı, sonuç alabileceğimizin rehberliğini yaptı”

2014 yılında başlayan çöktürme planı kapsamında faşist sömürgeci TC devleti ve işbirlikçisi KDP tüm alanlarda saldırılarını devam ettirmektedir. Sömürgeci zihniyet Kürt özgürlük hareketini tasfiye etmeye çalışarak tek bir Kürt kalmayana kadar saldırılarını devam ettireceği açıkça ortaya koymaktadır. Aldıkları sonuçlar onları hezimete uğratsa da kana doymak bilmemektedirler. Bütün siyasetini, ideolojisini ve varlığını savaşa yatırmış ve savaşta ahlak tanımamaktadır. Her operasyonda daha fazla hazırlanıp geldikleri Kurdistan dağlarında cenazelerini bile almadan geri dönmektedirler. Gözleri dönmüşçesine saldırmalarına rağmen gerillanın taktik ve teknikteki eşsiz hamleleriyle ve halkımızın direnişiyle bu yılı özgürlük yılı yapma iddiası yükselerek devam ediyor. Dağlarda amansız mücadele yürüten Gerilla gücü ve Halkımızın bu direnişiyle ortaklaşınca stratejimiz olan Devrimci Halk savaşı hamlemizde ki ısrar başarıya taşıyacaktır. Özgürlük gerillası yıllardır fedaice mücadele sürdürmekte kahramanca savaşarak Devrimci Halk Savaşı stratejisinin gerilla mücadelesini vermektedir. Bununla beraber halkın direnişi de kesintisiz bir şekilde devam etmektedir. Genç kadınların kendi rengiyle, sesiyle, kimliğiyle Bakûrê Kurdistan ve Türkiye alanlarında her mahalle, ilçe ve şehirlerde örgütlenme çalışmaların da yer alması iradesini ortaya koyduğu bir süreç olmuştur. Yine 31 Mart seçimleri yıllardır kayyumlarla gasp edilen şehirlerimizi tekrardan aldığımız önemli bir sonuç ortaya çıkardı. Kürt halkının ve Türkiye halklarının bir kez daha kendi iradelerini gösterdikleri bir süreç oldu. Kürt halkı kendi kendisini yönetmekte ısrarlıdır. Birçok hile ve oyunlar oynanmasına rağmen yeni başarılar elde

edildi. Halkın iradesine sahip çıkacağını, Wan halkının direnişiyle beraber Kürdistan illerine ve Türkiye illerine mücadelenin yayılması ile gördük. Halkın iradesini kendi ellerinde maşa olduğunu zanneden Akp-Mhp faşist rejiminin oynamak istediği oyun başına patlamıştır. Halk Önderliğimizden ve dağlarda kahramanca savaşan gerillamızdan aldığı güçle iradesini korumayı bildi. Wan halkı kadınlar ve gençler öncülüğünde sokakları eylem alanına çevirerek direniş mirasının asla sönmeyeceğini gösterdi. Genç kadınlar ve gençler gece gündüz demeden faşist türk devletinin çete örgütleriyle savaşıp tekrardan şehirlerimizi gasp politikalarına bırakmayacaklarını gösterdiler. Şırnak'ı devlet kurumlaşmasına dönüştüren bu faşizan zihniyet, aynı uygulamayı Wan alanında bir prova olarak başlatmış olsa da kazanan örgütlü halk gerçekliği olmuştur. Yine bu eylemler de Önder Apo'nun kadın ve gençliğe vermiş olduğu öncülük rolü yerine getirilmiştir. “Devlet, toplumdan üstündür” anlayışı yerle bir edilmiş ve devrimci halk savaşı stratejimiz bu serhıldanlar ile bir kez daha kapitalist sistem karşısında tek çözümün Önderlik paradigması olduğunu göstermiştir. Wan halkının ayağa kalkması ile bu direnişin tüm alanlara sıçraması da moral kaynağı haline geldi. Halk bir kez daha özgür yaşama istemini, ısrarını ortaya koydu.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar; Her bir yoldaşımızda bu anlara şahit oldu ki aslında bu ruh hiçbir zaman bitip gitmeyecektir. Kurdistan kadının, gençliğinin istedikleri zaman yapamayacakları şey yoktur. Kendi hakkımız olanı almaya her zaman devam edeceğiz. Tüm genç kadınlar doğru bilinç ve örgütlenme ile bunu başaracaklarına olan

inançları tam olmalıdır. Doğru yol, yöntem, eylem tarzı, temposu, gençlik dinamizmi, halk örgütlemesi ile bu başarıların devamcısı olacaklardır. Düşmana geri adım attıran bu ayaklanma bir çığ gibi büyüyüp her yeri sardı. Düşmana geri adım attırtan halka inancı veren bu zihniyetin kurucusu elbette ki Önder APO'dur. Bugün halkımız gençlerimiz kendilerine haklarına şehirlerine sahip çıkıyorlarsa bunun kurucu mimarı Önder APO'dur. Yaratılan paradigma çerçevesinde sahiplenme gelişip Wan ve Şırnak'ta somutunu buldu. Genç kadınların bu direnişteki rolünü görüp bundan sonraki katılımlarını ona göre belirlemelidirler. Kadını yok sayan, olduğu gibi kabullenmeyen, düşünce gücünü elinden alan erkek egemen zihniyete karşı varlığını, iradesini gösterecek alanlarda öz örgütlülüğünü sağlamalıdır. Özgürlüğümüzü kimliğimizi bizden çalan zihniyete karşı her genç kadının yapacağı etkileyeceği alanlar vardır. Üniversitede, lisede, mahallede, işyerlerinde nerede olursak olalım bunu sağlayabiliriz. Tüm bunların yanı sıra düşman ahlaksız yöntemlerini devam ettirmektedir. Genç kadının gücünü bildiklerinden gelişen serhildanları taciz ve tecavüz ahlaksız politikaları ile kapatmaya çalışmaktadırlar. Kürdistan'ın illerine yaydığı üniformalı ve sivil çeteleri ile apaçık taciz, tecavüz girişimlerinde bulunmaktadır. Şırnak'taki girişim ile evdeki hesaplarının bizim genç kadınlarımıza uymayacağını öz savunmamız ile gösterdik. Bugüne kadar yaptıkları hesapların artık hepsinin kendilerine geri döneceğini bileceklerdir. Şırnak'ta halkın iradesini gasp ettikleri gibi genç kadınların iradelerine de yapacakları anlamına gelmeyeceğini,

halkımız gereken cevabı vermiş bundan sonra verecektir de. Bugünlerde yaşanan bu örnek aslında tüm genç kadınların düşmanın çirkin politikalarına gelmemeleri gerektiğini bir kez daha gösterdi. Her alan ahlaksız politikalara karşı ses çıkarmalı yalnız olmadığımızı bilmeliyiz. Her yaşatılanın hesabını soracağız. Görüldü ki genç kadının kendinde oluşturduğu bilinç, anlam düzeyi ile topraklarımızda gelişen her çirkinliğin önüne geçebiliriz. Yapılan özsavunma ve halkın gösterdiği tepki ile yarın kendi yurdumuzu onlara dar edebiliriz. Onları öyle hale getirmeliyiz ki Kürdistan'da değil bir genç kadına yanlış bir şey yapmayı sokaklarda geçecek halleri kalmamalı, kendilerine kaçacak delik aramalıdır. Tüm Kürdistan ve Türkiye'de ki genç kadınlar bu bilinçle hareket etmelidir. Bizim topraklarımızı işgale gelen düşmana karşı haklarımızı savunup onları Kürdistan'dan def etmenin zamanıdır. Kürdistan'ımızı Gerilla mücadelesi ile dağlarımızdan, şehirlerimizi

“Genç kadınların bu direnişteki rolünü görüp bundan sonraki katılımlarını ona göre belirlemelidirler”

kayyumlardan nasıl temizlediysek her yerden onları silip süpürmenin vakti geldi. Buna olan inancımız çok yüksektir ve bu bağlamda mücadelemizi zirvelere taşırmalıyız. Dağlarımızda, şehirlerimizde özgür olarak yaşamın zamanı geldi geçiyor da.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar; Tüm bunların ışığında gerçekler bize bir kez daha gösterdi ki bizim olanları almanın tam da zamanıdır. Yüz yılların intikam duygusuyla harekete geçmeliyiz. İmralı da insanlık dışı uygulamalara karşı muazzam direniş gösteren Önderliğimizi özgürleştirmenin, Kürdistan özgürlük dağlarında savaşıyan gerillayla bütünleşmenin, halklarımızla direnişi devam ettirmenin dönemidir. Şehit Zilan, fedai eylem çizgisiyle yaşamın her anında nasıl başarılı olacağımızı, sonuç alabileceğimizin rehberliğini yaptı. Pusulamız nettir, ona göre hareket ederek hakikate ulaşmanın vaktidir. Bu anlamıyla bu süreçte ki tek gündemimiz Zap, Avaşın, Metina da gösterilendiren iş olmalıdır. Bu direniş ve fedailik çizgisini esas alarak tüm çalışmalara öncülük rolü ile katılmalıyız. Bizlerde Genç kadınların irade gücünü bilinçleriyle harmanlayıp açığa çıkaracaklarına, intikam ruhunun devamcısı olacaklarına inanıyor ve devrimci halk savaşı stratejisi ile bütün çalışmalara Ş.Zilan'ın fedai ruhuyla katılım, özgürlük yürüyüşümüzü zafer ile sonuçlandıracaktır. Kazanan Zilan'ın mirası olacaktır. Kazanan Zilan'ın bize devrettiği özgür kadın duruşu olacaktır!

BEYRUT'TAN BOTAN'A ÖZGÜRLÜK ÇIĞLIĞI:

ROJBİN ARAP

Bazı anlar toplumların kaderini belirler ve bu anlar hiçbir zaman hafızalarda silinmez. Zaman durur, insan akli ve ruhu bir duraksama yaşayarak ne olması gerektiği noktasında ne olacağını beklerken, birden beyinleri donduran olaylar karşımız çıkar. Aynen bundan 26 yıl önce Önder APO üzerinde gelişen uluslararası komplo sürecine karşı Kürt halkının yaşadığı her yerde gösterdiği tepki gibi. Hafızalarda silinmeyen ve bir halkın kendi önderlerine olan bağlılığını göstermek için giriştikleri fedai eylemleri. Uğruna canlarını verdikleri özgürlük davaları için son nefeslerini verirken hepsini ortak şiarı “Güneşimizi Karartamazsınız” oldu. “Güneşimizi Karartamazsınız” eylemini yapanların kervanına katılanlardan birisi de gerilla saflarında 17 Kasım 1998 günü Yüksekova’da “fedai” eylemi yapan Rojbin Arap (Fatma özen) oldu. İnsana yakışan olgu kendi rengiyle yaşamaktır. Büyükyalnızlıkların gücüne katılmayı köleliğe karşı yaşamak zorunda olduğunu bilenler vardır. Onlar ki özgürlük

dedikleri davaları uğruna her türlü acıyı, fedakarlığı kendilerine yaşama hakkı olarak seçenlerdir. Onlar ki gerekli gördüklerinde davaları uğruna canlarını feda etmeyi en büyük erdem olarak bilenlerdir. Fedakarlık dediğimiz olgu onlar için mutluluğun sırrına ermektir. Çünkü böyle yaşamayı büyük bir coşkuyla yaparlar. Tarihin diyalektik zincirinin en güzel halkalarıdır onlar ve bağlılığın en görkemli temsilidirler. Ve onlar halkının, yoldaşlarının özgürlük ihtiyaçları uğruna yaratma gücünü gösterenlerdir. Bir de duygu, ruh, maneviyat ve onun aşkı güç katıyorsa onlar anlam gücü olurlar yaratımlarıyla. PKK onun kimliği oldu 1993 yılından beri gerilla saflarında savaşın en çetin zamanlarını geçiren Rojbin gerillayı bir aşk gibi yaşıyor. Her şeyi ile yabancı olduğu bir ortamdan geliyor gerilla saflarına. Doğduğu kent Beyrut’ta da pek yabancı değildir savaşın ama Kürdistan dağlarındaki savaş bir başka olur onun için. Arap bir ailenin kızı olan Rojbin ailesi ile birlikte Ortadoğu’da yaşanan savaşın

Uğruna canlarını verdikleri özgürlük davaları için son nefeslerini verirken hepsini ortak şiarı “Güneşimizi Karartamazsınız” oldu

yaratmış olduğu nedenlerden dolayı Türkiye’ye göç etmek zorunda kalıyor Ortadoğu’nun en kadim halklarından biri olan Arap toplumunun kültürü içerisinde büyüyen Rojbin daha kendi toplumunun yaşadığı kargaşayı çözmeden işletme bölümünü okuduğu Eskişehir Anadolu üniversitesinde dördüncü sınıftayken PKK ile tanışıyor. Yıllardır bir kaos ortamının yaratmış olduğu bir çok sorunun cevabını PKK’de buluyor. PKK’nin enternasyonal yanı ile tanışan ve Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ın sadece Kürtlerle sınırlı kalmayan ideolojik yaklaşımını hisseden Rojbin hayata dair aradığı soruların cevabını bulmak ve yaşamın sırrına ermek için gerilla saflarına katılıyor. Gerilla ve ülke yaşamıyla kilitlenen yaşamı, Rojbin için Kürt Halk Önderinin verdiği eğitim ortamlarında kök salmaya başlar. Saf ve temiz kişilik yapısı genelde Ortadoğu, özelde Kürt kadınındaki özgürleşme hedefine samimi bir bağlılığı yaşamasına götürür. Abdullah Öcalan ismi kimine göre bir isim iken Kürt halkı ve onunla yoldaşlık edenler içinse özgürlüğün kendisidir. Önderlerinden ve yoldaşlarından ayrılmak hayatın sonu demektir. Onlar için yeni bir yaşamın doğurucusu ve aydınlatanı yani “Güneşleri” olmuştur Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan. Birçok defa onu yok etmek isteyip de başaramayanlar bir defa daha bütün dünya gericilerini de yanlarına alarak kendi halkının yalnızlığında savaşıyor. “Güneşi” yok etmek istemişlerdir. 9 Ekim 1998 günü başlayan süreç özgürlük yolunda yürüyenlerin, yolunun karartılmak istenmesi olur. Yok edilmek istenen bir halkın ve özgürlük yolcularının yolları kesilmek istenmektedir. Özgürlüğe adanmışlar gelişen uluslararası komploya seyirci kalamayacaklarını haykırırlar. Ve Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ın Avrupa’ya çıkışı ile başlayan süreçte onlarca özgürlük savaşçısı “Güneşimiz Karartamazsınız” eylemlerini geliştirir. Türkiye zindanları başta olmak üzere Kürtlerin yaşadığı

her yerde gelişen fedai ve kendini yakma eylemleri öfkenin ve bağlılığın gücünü gösterir. “Güneşimizi karartamazsınız” eylemlerinin gerilla ayağının öncüsü ise Rojbin olur. Önderliğiyle var olmak, Onsuz yaşamayı kendine bir ihanet olarak görmek Rojbin’in ilkesi haline gelir. Uluslararası komplo karşısında sisteme olan öfkesini büyük eylemiyle göstermek ister. Fedailik özgürleşme hedefiyle yaşamı kendinde yaratmak ise, Rojbin de halkının yaşamıyla bir olan Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’ının yaşamı için ölümden yaşamı tercih edenlerin arasına girmeyi bir erdem olarak seçer. Yapacağı tarihi eylemin bilincinde olan Rojbin arkadaşlarına “kaybedecek tek şeyim var, o da bu güzel yaşamdan, yoldaşımdan kopmaktır. Ama benim için en büyük birliktelik bundan sonra başlayacaktır” diyordu. Arkadaşları derin bir hüznün yaşarken o ise sürekli gülüyor ve arkadaşlarına moral vermeye çalışıyor. Bizler için ebediyen aramızda ayrılmış olan Rojbin, kendi davasına bağlı kalmanın getirmiş olduğu coşku ve moral ile gitmiştir Yüksekova’ya. Tarih 17 Kasım 1998’dir ve tarihi yeniden yazanların kervanına Rojbin de katılır. Kürt özgürlük hareketinde Zilan, Berivan, Beritan, Rahşan ve yüzlerce kadın gibi Rojbin de teslimiyete, ihanete ve imhaya karşı direniş bayrağını önde götürenlerden oldu. Ödenmesi gereken bir can ise kendinden öncekiler gibi gözünü kırpmadan o canı da verdi. Rojbin’in eylemi ile bütün Kürdistan dağları selama durur. Kendi canını yoldaşlarına ve Önderine adamanın verdiği cesareti ile yeryüzünde yaşayan bütün canlılar haksızlığa boyun eğmeyen bir kızını yitirmenin gurunu yaşar. Rojbin, Kenan topraklarının kutsallığını, Mezopotamya’nın derinliğinde yaşama dönüştürür. O her an yapılması gerekenin bilinciyle bir halkın geleceğinin pusulası ve sonsuza dek “Güneşin” yoldaşı olur.

ÖNDERLİK HAKİKATİ:

ÖZGÜRLÜK

Önderlikte neyi buluyoruz, ona bağlılığımız, onun şahsında bağlandığımız şeyler nelerdir? Milyonlarca insanda Önderliğin açığa çıkardığı ve yarattığı hakikat nedir? Kuşkusuz buna özgürlük diyebiliriz. Önderlik şahsında bizler özgürlüğe bağlandık, doğru ve güzel yaşama, bunun hayaline bağlandık. Kadın ve erkeklerin özgür olduğu, eşit ve adil yaşadığı bir yaşam ütopyasına bağlandık. Önderlik bizlere uğruna mücadele edeceğimiz bir amaç ve onun araçlarını verdi. Hakikat uğruna mücadele gücü, bilinci verdi. Bu güç ve bilinç ile yaratmaya koyulduğumuz yaşam uğruna bugün milyonlarca insan, bu halkın en güzel gençleri savaşıyor, mücadele ediyor. Bu görkemli ve onurlu mücadele ile hakikatimizi kazanıyoruz. Yaşadığımız dünyayı, onun gerçeklerini çözdüğümüz sürece yitirdiklerimizin burada,

bu çağda olmadığını görüyoruz. Bu yüzden hakikat peşinde olan insanın arayışı insanlığın özünü temsil eden ahlaki ve politik topluma, doğru ve özgür yaşama dönük arayıştır. Çünkü birey olmak toplumsal kimlikten bağımsız olamaz. Köksüz, tarihsiz, toplumsuz insan olamaz. Ancak içinde yaşadığımız çağ ve sistem hep bunları hedef alıyor, insanı güç kaynağından ayırıştırıp, ondan kopararak yalnız ve güçsüz kılarak avlıyor. Özgür yaşamak isteyen bireyin karşısına sistemin tüm gücüyle ve şiddetiyle çıkması bundandır. Hakikat peşine düşen insan mutlaka sistemle karşı karşıya gelir. Ve mutlaka tercihler yapması gerekir. Bu tercihleri onu içinde bulunduğu gerçeklerle yüzleşmeye, daha çok sorgulamaya, eleştirmeye ve alternatifini oluşturmaya dönük bir çabaya götürür. Bu yüzdendir ki hakikat arayışçılığı Ortadoğu'nun bilgeliklerinin özüdür. Bizim topraklarımız doğru ve özgür

olanı açığa çıkardığı gibi onları ilk yitiren de olmanın sorumluluğu ile direniyor. Hakikatten uzaklaşan, uzaklaştıran ve yeni bir hakikat oluşturmaya çalışan egemenlikle kendi doğasına sahip çıkmaya çalışan toplumun, insanın kavgası hep bu coğrafyanın gerçeği oldu. Bunca önderlik, bilge, peygamber ve hakikat arayıcısının bu coğrafyada ortaya çıkması bu nedenledir. İki nehir olarak akıp giden uygarlıklar hep kendi mirasını devrediyor. Egemenlik ve kölelik ne kadar güçlüyse karşısında direniş ve mücadele de o kadar güçlü ve muazzam yürüyor. Çelişkilerin derin olduğu yerde mücadele de en keskin hal alıyor. Önderlik böyle bir tarihin ve çelişkinin mirasçılarından biri... Hepimiz öyleyiz aslında. Bu çelişkileri çocukluktan devralarak başlıyoruz hayata. Ama bir de bu çelişkileri görmek, anlam vermek ve buna göre nasıl yaşayacağına karar vermek sorundur esas olan. Fark yaratan budur. İnsan kararlarının ve tercihlerinin sorumluluğunu aldıkça farkını yaratır ve özgür olur. Önderlik farkını bu sorumlulukla kendini yeniden ve yeniden doğurarak yarattı. Çelişkilerin üstünden geçmeden, onları anlamlandırarak ve tanımlayarak kendini oluşturdu. Bu yüzden Önderlik üç doğuş

döneminden bahseder. Çocuklukta kendi arkadaşları ile geleneksel toplum kurallarını yıkan bir dostluğu geliştirmesi ilk yaşam sürecinin özelliklerinin başında gelir. Sonrasında arkadaşlıkların yol arkadaşlığına, örgütlülüğe dönüşmesini ve amacın ulusallaşmasını görürüz. Ve en sonunda evrenselleşen bir Önderlik vardır üçüncü yaşam döneminde. Önderliğin üçüncü doğuşu avcılık kültürü nedeniyle öldürdüğü hayvanlardan özür dileyerek başlar. Ve ekolojik, kadın özgürlükçü, demokratik bir yaşam paradigmasına ulaşır. Çocukluk hayallerine ihanet etmeyen ve hayallerini toplumsallaştıran bir Önderliktir ki tüm toplumu peşinden sürüklüyor. Sistemin istediği gibi bir yetişkin olmamaya direndiği, bu sistemin zihniyetine, yaşam tarzına girmedikleri için özgürdür Önderlik. Çoğu insan çelişkilere sistemin verdiği ve kendisine öğretilenler kapsamında cevaplar üretir. Ya da verili cevaplarla yetinir, bu cevapları kendi cevapları, anlam verme biçimi sanarak olanla bütünleşir. Mananın peşine düşen, kendisine sunulan cevaplarla yetinmez. Maddi olanla yetinmez. Anlam yani mana, yaşamın özüdür. Bütünleşmemek, aykırı olmak, sorular sormaya devam etmek, farklı cevaplar peşine düşmek insanın da

“Çocukluk hayallerine
ihnet etmeyen ve
hayallerini
toplumsallaştıran bir
Önderliktir ki tüm
toplumu peşinden
sürüklüyor”

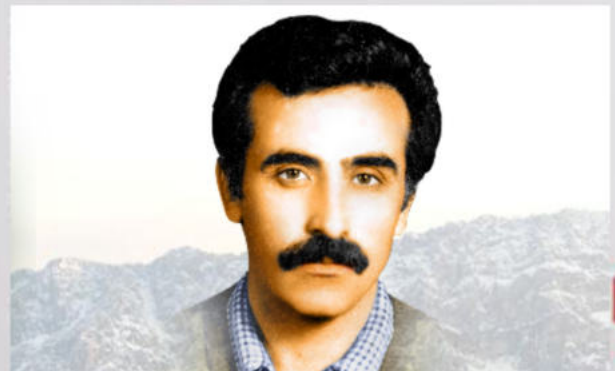
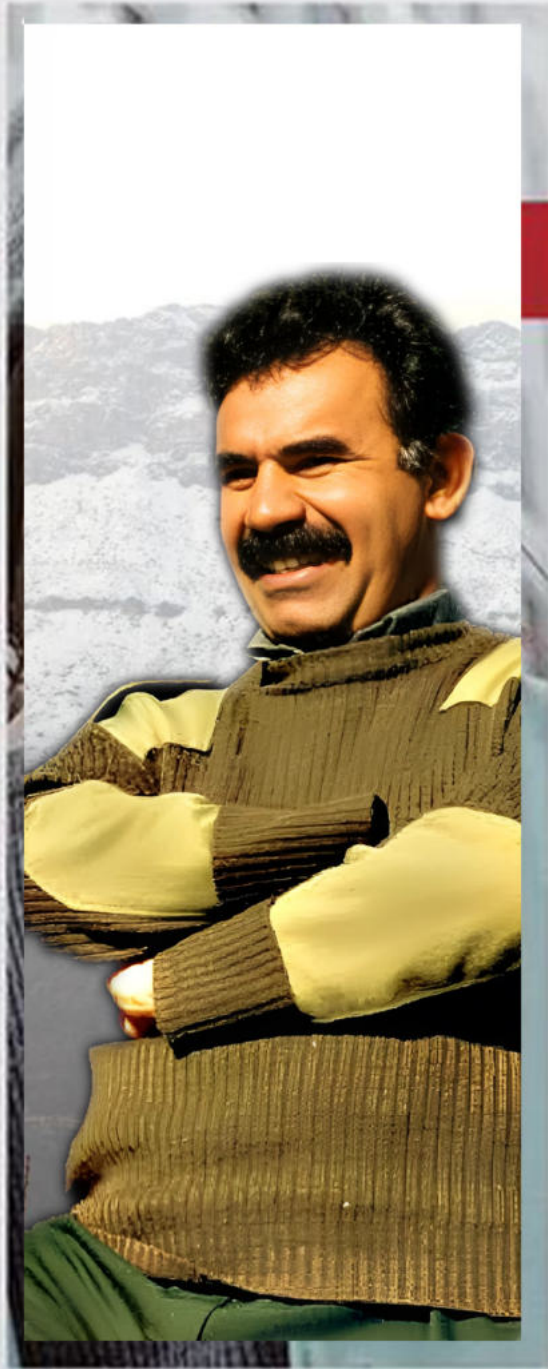

farklı bir yol yürüyüşü içinde olmasını getirir. Her insan sorulara verdiği cevapları oranında farklı bir insandır. Anlam verme gücü oranında insandır. Kimliğini böyle oluşturur. Çünkü insan kendini anlamla yaratan, yaşama anlam katan, anlam gücü olan canlıdır. Önderlik bu coğrafyanın mana dolu tarihini, gücünü, mücadelesini, kavgasını anladığı oranda kendini yeniden ve yeniden yarattı. En büyük farkı sunulani kabul etmemesi, özgür olana, doğru olana yani hakikate olan bağlılığıdır. O yüzden özgürlüğün kadınla bağını, yaşamla bağını, mücadele ile bağını çok güçlü oluşturdu. Bunların yaşanmadığını, yitirildiğini ve hakkımız olan her şeyi direnerek ve mücadele ile kazanmamız gerektiğini öğretti. Bizler Önderlik sayesinde doğru olmayan, yaşama ve insana göre olmayı fark ettik. Ütopya ve hayal sahibi olmaya başladık. İnsan hayal eden canlı. Hayal sahibi olmak, ütopya sahibi olmak en önemli özelliğimiz. Hayallerimize bile kendine göre biçim veren bu dünyanın sınırları dışına çıkarak ütopyalarımızı büyötmeliyiz. Büyük ve anlamlı yaşamın arayışında olan insanlar

Zilan tarzı büyük eylemin ve büyük yaşamın sahibi olabilirler. Onları hiçbir şey engelleyemez. Yeter ki özgürlüğün ve onurun peşinde olalım. İnsan olmanın hakikatine yaraşır tarzda yaşayıp mücadele edelim. Önderlik hakikati mahkumiyet, zorunluluk dünyasından, insanlara ezberletilmiş ve kabul ettirilmiş olan "böyle yaşamak dışında şansın yok" düşüncesinden çıkmak demek. Zindanda bile dört duvara sıkışmamak, duvarları, sınırları aşip insanlara ulaşmak, sınırtanımamak demek. Ne kadar engellenmeye çalışılsa da Önderliğin fikirleri dışarıya ulaştıkça, insanlara ulaştıkça değişim ve umut yaratıyor. Bu nedenle de bizlerin görevi Önderliğin düşüncelerini daha fazla insana ulaştırmak, özgür bir insanın nasıl yaşadığını ve düşündüğünü herkese anlatmak. En başta da gençliğin görevidir bu. Önce Önderliği ve onun hakikatini iyi anlamalı ve havariler gibi bu hakikati dünyaya duyurmalı. Çünkü gençliğin kimliği Apoculuktur.

OLMAZ DENİLENİ YAPABİLMEK; ZİLAN FEDAILİK ÇİZGİSİ...

*"Bir güzelliğe ölümsüzlük bağışlanabilir mi?
Yoksa güzelliğin büyüğü onun ölümlü olmasında mıdır?
Veya bir güzelliğin kendisini ölümsüz kılması ne demektir?"
(Kürt Aşkı)*

Burada olmaz denileni yapabilmenin karakteristik olarak barındırdığı, gerektirdiği kişilik özellikleri vardır ve önemlidir. Toplumsal ahlaki ilke ölçülerinin birey üzerinde yarattığı etki ile kişilik-karakter şekillenmesi oluşuyor. Burada kuşkusuz bu toplumsal ilke ve ölçüler belirleyici olandır. Ana tanrıçakültürünün yarattığı özgür birey ve onun

şahsında yarattığı özgür toplum yaşamında ahlaki-politik bir toplumsal yaşam örülüyor ve her birey bu ilke ve ölçüler doğrultusunda kendi özgünlüğü ile yaşama katılıyor, emek veriyor ve var oluyor. Fakat şef-şaman-rahip ittifakı ile başlayıp bugün ulus-devlet sisteminde vücut bulan erkek egemenlikli zihniyet ilk olarak kadın şahsında özgür

"Nasıl ki PKK'nin çıkışında olmaz denileni yaratma varsa, Şehid Zilan'ın eyleminde de aynı karakter ve kararlılık vardır"

bireye saldırmış, iradesini kırmaya çalışmıştır. Özgür karakterini kaybeden birey, başkalarına bağımlı yaşar ve zamanla düşünemeyen, üretemeyen, karar veremeyen, sorumluluk alamayan, emeksiz bir karakter şekillenmesi ile tamamen öz benliğini kaybeder. Bu durum günümüz gerçekliğinde toplumda somut olarak yaşanmakta ve özelde kürt kimliği bunun krizi ve bunalımı içerisinde, kalan kültürel kırıntılarıyla var olma mücadelesi vermektedir. İşte kürt toplumu tam da bu öz benliğini yitirme aşamasında, varlığından bile söz edilmeye cesaret edilemeyen bir süreci yaşarken Önder Apo'nun çıkışı kürdün kendisine de yeniden varlık mücadelesi yürütme imkanı sunmuş ve bunun müthiş iradesi ve mücadelesini ortaya koymuştur. Önderliksel doğuş ve PKK'nin çıkışı, özgür bireyi yeniden yaratmanın büyük savaşımını vermiştir. Özgür birey ile yaratılmak istenen, bilinçli, kültürel değerlerine bağlı, düşünebilen ve düşündüğünü pratikleştiren, üreten, bağımlı olmayıp iradeli, sorumluluk sahibi ve toplumsal bireyi açığa çıkarmasıdır. Kuşkusuz öyle bir dönemde bunun savaşımını vermek ve bugünkü düzeye getirmek "asla olmaz" denileni yapmak ve başarmak demektir. Bunu yaparken özgür bireyin, özgür militanlığın onlarca emsalini açığa çıkardı ve çıkarmaya da devam ediyor. Yani PKK, Kürdistan'da olmaz denileni yaptı, yarattığı militanlık çizgisi ve onun fedaileri de bunun pratikçileri oldu. Böylesi bir savaşımın militanı olmak kusursuz bir fedailiği gerektirir. Fedailik sadece canını

adama ya da fiziki bir olay değildir. Müthiş bir heyecan, coşku, inanç ve bilinçle yaşarken, zamanı geldiğinde ya da gerektiğinde canını da ortaya koymadır. Fedai, var olana dahil olan değil var olana bilinç ve güç katan, onu büyüten ve zafere ulaştırandır. İhtiyacı ve gerekliliği görüp ona göre zırhını kuşanandır. Önder Apo, "Amacı güneş kadar net olan yöntemini bulur" dedi. Amaçta netleşen için yöntem, pratiktir. Kürdistan özgürlük mücadelesi tarihinde kuşkusuz bu fedailik çizgisinin amacını netleştirmiş ve büyük bir fedailik çizgisi açığa çıkarmış örnekleri boldur. Bu duruşun yaratıcısı ve öncüsü de büyük fedai militan Ş. Zilan'dır. Kürdistan'da kızılca kıyametin koptuğu bir ortamda Ş. Zilan'ın eylemi ve yarattığı etki salt askeri olarak ele alınırsa yetersiz kalır. Yazımızın başında belirttiğimiz ana t a n r ı ç a

"Amaçta netleşen için yöntem, pratiktir"

kültüründeki özgür bireyin kişilik özelliklerini kendisinde yaratmış ve fedailiğin gereklerini yerine getirmiştir. Yani süreci doğru temelde ele alma, görev ve sorumluluklarının bilincinde, karar alma ve onu en iyi şekilde pratiğe geçirme, özgür kadın militanlık çizgisinde fedaileşerek PKK'nin bilinç ve inancını pratiğiyle açığa çıkarmıştır. Nasıl ki PKK'nin çıkışında olmaz denileni yaratma varsa, Ş.Zilan'ın eyleminde de aynı karakter ve kararlılık vardır. Önder Apo; "Zilan, müthiş bir direniş kişiliğine ulaşmak, topyekün üzerimize gelen düşmana karşı topyekün direniş içinde olmak, akıl sınırlarını zorlayan bir direnmeyi, PKK'nin temel karakteri olarak değerlendiriyor. Burada, Zilan kimsenin gösteremeyeceği bir biçimde partinin militanlık özelliklerine sahip çıkıyor." belirlemesiyle, aslında fedailik çizgisinin gereklerini somut olarak ortaya koyuyor. Bu çizgi ve ruh esasta Önderliksel çıkışın karakteridir. Önder Apo çocukluk yıllarında başlayan sorgulamalarını bütün yaşamında büyük bir fedailikle halk ve özgürlük hareketinin zafere ulaşması için aralıksız bir savaşımın içerisinde olmuş, uluslararası komplo ile yapılmak isteneni boşa çıkararak Özgür Yaşam paradigmasını tüm kadınlara, gençlere ve dünya halklarına armağan etmiştir. Bu çizgi ve ruh Ş.Zilan'ın pratiğiyle anlam gücüne kavuştuğu gibi bugün de Ankara'da kusursuz bir şekilde düşmanın kalbinde "olmaz" denileni bir kez daha aşarak Ş.Rojhat ve Ş.Erdal şahsında aynı sarsılmayı yaratmıştır.

Aynı ruh Zap'ta korkusuzca düşmanın üzerine yürüyen gerilla, fedailiğin vuruş tarzını ortaya koymuştur. Bu vuruş tarzında kuşkusuz Önderliğimizin belirttiği gibi, "kusursuz, intihar değil, istek bilinç ve akıl var".

Mücadele tarihimizde açığa çıktığı günden bugünlere kadar canlılığını koruyan fedailik çizgisi her dönemin fedai militanlarını yaratmış, süreçleri değiştirmiştir. Çok yönlü olan bu eylem ve vuruş tarzında müthiş inanç ve ölüme değil yaşamın gerçek anlamına kavuşma ve bunun amansız arayışını bulmak mümkün. Savaşıkça özgürleşen ve özgürleştikçe güzelleşenlerin ölüme giderken güzeli ölümsüz kılmanın pratiği olmuşlardır. Hakikate ulaşmanın duygusu, düşüncesi ve pratikçisi olarak ateşin gerçek anlamına kavuşanlar yalnızca onlar olmaktadır...

KAPİTALİZMİN DEĞİL HAKİKAT AŞKININ ŞERBETİNDEN İÇMEK

KAPİTALİZM NASIL ÖLDÜREREK YAŞATIR, YAŞATIRKEN ÖLDÜRÜR?

Yaşamda her şeyin, tüm maddi ve manevi değerlerin alabildiğine yozlaştığı, çürümeye bırakıldığı bir zaman aralığından geçiyoruz. Diğer bir adı kaos olan, yaşamı yaşanmaz hale getiren bir zaman aralığı. Kapitalizm, sürekli yiyen ve doymayı bilmeyen açgözlülüğü ile her mekanı, her toplumu, her bireyi, her canlıyı işgal etmekte, an be an tüketmektedir.

Yaşam, canlılık tamamen demir bir kafesle kuşatılmaktayken, kapitalizmin bu demir kafesi, saraylar gibi gösterme ustalığı da doruklarda seyretmektedir. Tarihin hiçbir döneminde yalanlar, sahtelikler, çirkinlikler, yozluklar bu kadar zirveleşip ama bir o kadar da tersine yansıtılmamıştır. İktidarının zirvesinde iken kapitalizm, yozluğun da, düşkünlüğün de zirvesini yaşamaktadır. Kapitalist sistemin en çok üzerinde durduğu konu, toplumları ve bireyleri hafızasızlaştırmak, yani toplumsal tarihten kopartarak liberalizmin o görünmeyen yumuşak ama ağır olan darbeleriyle kendi sistemine bağlamaktır. Üstelik de görünmeyen kölelik bağlarıyla, kendi öz tercihleriymiş gibi bir kandırmaca içerisinde bağlamaktır. İşte bunu sağlayabilmek için de doğruyu-yanlış, iyiyi-kötüyü, güzeli-çirkinini karmakarışık hale getirir ve insana en boyanmış, sahte estetik biçimleriyle sunar. Liberalizm zehirli şerbetini öyle tatlandırmış, öyle süslü hale getirmiştir ki, insan gönüllüce gidip zevkle o şerbeti içer, bir de “ne güzelmış” der. O zehir her geçen gün insan bedenini, ruhunu, beynini, tüm hücrelerini adım adım ele geçirir ve artık insan o zehirsiz yaşayamaz hale gelir.

Biz kültürel soykırım deyince, ilk olarak aklımıza Kürt dili ve kültürünün yasaklanması, bu noktadan yapılan saldırı geliyor. Doğrudur ancak bununla sınırlı değildir. Bunu da içermek üzere türlü saldırı biçimleri var ve görünmez olması itibariyle aslında çok daha tehlikelidir. Özellikle de sahte ihtişam, güzellik, sanat anlayışıyla, yerel kültürlerin çeşitliliğini, toplumsal yaşam biçimlerini darmadağın etmektedir. Bir Truva atı gibi yüreklerimize, beyinlerimize, bedenlerimize sızmakta ve süreklileştikçe de kalıcı olarak işgal etmektedir. Çağımızda emperyalizm açısından zihinsel işgal, daha az masraflı ve daha kalıcı ve derin bir sömürü alanı sunmaktadır. Bu biçimiyle toplumların, kültürlerin ve bireylerin beyinlerini, yüreklerini, bedenlerini işgal etmeye başlamıştır. En tehlikeli soykırım işte burada yaşanmaktadır. Dikkat edersek sanattan sanayiye, bilimden aile yaşamına, kadın erkek ilişkilerinden savaşımlara, çocuklardan doğaya kadar her şeyi muazzam bir güzellemeye tabi tutuyor, en zehirli ideolojisini tatlı tatlı insanlara içiriyor! Bu açıdan kapitalizmin bu kadar kullandığı güzellik olgusunu daha derinlikli anlamaya ve çözmeye çalışmamız gerekmektedir.

Estetik kavramı, Grekçe ‘AİSTHESİS’ ya da ‘AİSTHANESTHAİ’ sözünden gelmektedir. Duyumsama ve algılama, yani hissetme anlamına gelir. Alman bir mimar ve öğretim görevlisi olan Alexander G.Baumgarten 1700’lü yıllarda ‘aesthetica’ adlı eseri ile estetik bilimini kurar ve estetiğin inceleme alanını duyu, algı ve sezgi süreçleri olarak belirler. Yani duyusal-hissel bilginin bilimi olarak tanımlar. İlginç olan ise tıptaki ‘anestesi’ ya da bizim deyişimizle

anestezi de, Yunancada olumsuzlama eki olan -an ekini de alarak an-aesthesi (anestezi), duyu ve algının yok edilmesi anlamında kullanılır. Elbette ki bu bilimin kurucusundan bağımsız bir biçimde, çağımızda kapitalist sistem bu her iki kavramı yani estetik ve anestezi kavramlarını tam bir savaş stratejisine dönüştürmüştür. Bu savaş stratejisi, özellikle de kültürel soykırım olarak ifade ettiğimiz savaşın çok önemli bir yanını oluşturmaktadır. Bugün bu stratejinin başarılı bir biçimde hayata geçirilebilmesi için binlerce insan kafa yormakta, iğneden ipliğe ince ince düşünüp taşınıp projeler, modeller, sözde 'güzellik', 'rahatlık', 'farklılık' ve 'yenilik'ler üretmektedir.

Herkesin bildiği gibi bir insan ameliyata alınmadan önce acı hissetmemesi için anesteziye tabi tutulur, yani verilen ilaçla duyu ve algıları kapatılarak uyuşturulur ve ardından ameliyata alınır. Hasta ameliyat sürecini hiç fark etmez, ancak ameliyattan sonra acıları hissetmeye başlar. Zamanla zaten

ameliyatın izleri ortadan kalkar. İşte kapitalist sistem de toplumları ve bireyleri anesteziye tabi tutarlar, ancak burada duyu ve algıyı kapatan, uyuşturan ilaç estetik(aesthetica) tir. Yani uyuşturmak (an-aetshesi) için alabildiğine güzelliği (aesthetica) kullanır. Evet, güzelliğin toplumlar ve bireyler üzerindeki büyüleyici etkisini uyuşturucu olarak kullanıp, onları kendi ideolojisine hizmet etmesi için ameliyata yatırır. O uyuşukluk içinde toplumlar ve bireyler nasıl bir ameliyata tabi tutulduklarını anlamazlar bile, böylelikle sistemin bir kulu, robotu haline gelirler. Daha da kötüsü güzelliği yaşadıklarını sanarak sürekli bir anestezi bağımlısı haline gelirler. İşte liberalizm böyle bir ideolojidir, tamamen bir kandırma, yanıltma, bayıltma ve uyuşturma stratejisi ile bireyleri sonuna kadar sömürme, işgal etme ideolojisidir.

Öyle ki en kötü, en vahşi bir şeyi bile seyredilebilir, kabul edilebilir bir güzellik nesnesine dönüştürür. Göz görmeye alıştı

mı, yürek de, beyin de kabullenmeye başlar. Bu, o kadar sinsice yapılır ki çoğu kişi bu süreçleri fark bile edemez. Emperyalist sistem son iki yüzyıldır Ortadoğu'yusömürgeleştirmeye çalışmaktadır. Ancak klasik sömürgeci yöntemler hep kendi tersine dönen bir sonuç getirmiştir. Ortadoğu halkları klasik de olsa var olan toplumsal, kültürel yapıları ile Batı emperyalizminin çeşitli biçimlerde gelişen saldırılarına bir şekilde cevap vermiş, kabul etmemiştir. Klasik oryantalist ve sömürgeci politikalar tutunamamıştır. Fakat son yıllarda ustalaştığı oryantalist kültürel soykırımcı politikaları ile alttan altta kültürel dokuyu bozmakta, kendi liberal yaşam, birey standartlarını yaymaktadır. Özellikle de Kürdistan'da gelişen özgürlük alternatifine karşılık çok daha ince stratejilerle toplumsal yapıyı bozmaya çalışmaktadır. Coğrafyamızı bir yandan

Buradan iki temel sonuç çıkıyor: Savaşla sahte güzelliğin iç içe örüldüğü bir teslim alma stratejisi söz konusudur. İkisi de teslim almayı amaçlıyor. Yine çok çarpıcıdır ki, dünya çapında en çok para kazandıran endüstri alanlarından ikisi; yaşanan savaşlarla bağlantılı olarak silah endüstrisi ve kozmetik (güzellik ürünleri) endüstrisidir. Bu istatistik bile kapitalizmin stratejisini çok iyi anlatmaktadır. Özetlersek birinci yöntemde anestezi savaş ve ölüm korkusu iken, ikinci yöntemde anestezi güzellik ve yaşam tüketiciliğidir. Öte yandan sistemin temel argüman olarak kullandığı iki kavram daha vardır, farklılık ve yenilik. Hiç dilden düşmeyen bu iki kavram, yine çıkarlar için kullanılır. Toplumların ve bireyin, hatta evrenin ve doğanın da temel bir ilkesi farklılık ve yenilenmedir. İnsanlar sürekli bir biçimde farklılık arayışındadır, farklılaşarak yenilenme peşindedir. Doğasında

*“Farklılık ve değişim-yenilik adına,
insanlar bir oraya bir
buraya çekilir, faşizan bir baskıyla herkes
sürü haline getirilir”*

sürekli savaş içinde ya da savaş tehditi altında tutmakta, teslim olmayana çok ağır biçimlerde saldırırken, teslim olana ise rahat, konformist, sözde huzurlu yaşam fırsatını sunmaktadır. Savaşlarda ölenler ölürken, geri kalanları göç ettirme, açlıkla, yoksullukla, fuhuşla, işsizlikle, topraksızlıkla boğuşturma, sonra da sözde yardım elini uzatarak liberal yaşamın bir tutsağı haline getirme yaşanmaktadır. Savaşın kendisi de ölmeyip de geri kalanlar için bir anestezi biçimidir. Savaşın olmadığı yerlerde ise bir yandan sopanın ucunu gösterip terbiye etme, diğer yandan da yukarıda bahsettiğimiz biçimde “huzur ve barış” adı altında kültürel soykırım politikalarını dayatarak asimile etme, toplumsal ahlaki dokuyu bozma, tahrip etme yaşanmaktadır.

bu vardır. Başkan APO “her insan biriciktir” der. Yani her insan özgünlüğü ve farklılığı ile doğar, büyür ve ölür. Bu, hem bedensel, hem düşünsel ve ruhsal bir gerçekliktir. Çok anlamlı ve özgürlük arayışının temel belirtilerindendir. Anlamlı bir farklılık ve yenilenme, özgürlük deryasına açılmaktır. Dedğimiz gibi, kapitalist sistemi ayakta tutmak için binlerce yoğunlaşan özel savaş kafası, insanı tam da temel arayışlarından, dinamiklerinden yakalamaktadır. Tıpkı güzellik arayışı gibi farklılık ve yenilik arayışını da kendi mecrasına akıtmayı ustalıklarla gerçekleştirmektedir. Tuhaf olan ise, farklılık ve yenilik adı altında tam bir birbirine benzeşmeyi, aynışmayı yarattığı halde, insanların bunu bile fark edemez hale gelmesidir. Sistem, kendi

yarattığı ve isimlendirdiği farklılıkları da tamamen maddileştirip standart hale getirir, yani sıradanlaştırır ve pazarlar. Bu bir insanın konuşma biçiminden tatalım giyim biçimine, yemek çeşidine, yaşam zevklerine, mimiklerine kadar yansıtılır. Herkes farklı olduğunu sanır oysa hepsi aynı ve kelimenin tam anlamıyla sıradan olmuştur. Farklı bir pantolon diye giyersiniz bakarsınız ki milyarlarca insan aynı pantolonu giymiştir. Farklı bir saç biçimi diye saçlarını değiştirirsin, oysa milyarlarca insan aynı anda aynı saç biçimini kullanmaktadır. Yani farklılık ve değişim-yenilik adına, insanlar bir oraya bir buraya çekilir, faşizan bir baskıyla herkes sürü haline getirilir. Sorarsanız, kendi tercihi ve iradesidir, oysa ortada bir seçim, tercih falan yoktur. Sofrada sadece kapitalizmin sundukları vardır, sen sadece onun sunduklarını tercih ettiğini sanmışsındır. Yoksa özgürce bulup aradığın, yarattığın bir gerçeklik söz konusu değildir. Kapitalist pazarlarda “ne olacağım, ne alacağım” delisine döndürürler insanı. Hep bir tatminsizlik, hep tüketim arayışı, hep bir bedensel açlık, cinsellik, yeme-içme, ev, araba, tatil vb. arayışı. Parası olanlar doyumsuz bir tüketimle ölürler, parası olmayanlar da onlara ulaşma hayalleri ile

ölürler. Yaşamlar böyle yok olur, anlamsızlaşır. Liberal yaşam denince onun rahatlık düşkünlüğünü de unutmamak gerekir. Konformizm genelde rahatlık arayışı olarak ifade edilir, yansıtılır. Oysa konformizm, sorgulamadan itaat etmek, boyun eğdiren güce tabi olmak, onunla uyumlu hale gelmek anlamına gelir. Aslında bu tanımlama, yaşanan durumu belki de daha iyi ifade etmektedir. Gerçekten de rahatlık bir efendi gibidir, seni kendine çok kolay bir biçimde itaat ettirir. Onun karşısında direnç göstermek çok zor bir durumdur, güçlü bir irade gerektirir. Dikkat edelim, tüm pazarlamalar rahatlık edebiyatı üzerinden gelişmektedir. Direkt bireyin kendisine hitap edilerek konforlu bir araba, konforlu bir ev, konforlu bir yaşam vb. cazibesi yaratılır, bireyler buraya yaşam kaosu için sürüklenirler. Böylelikle insanlar bir arabanın, bir evin, maddiyatçı yaşamın kölesi haline getirilir. Rahatlık arayışı bireycileştikçe, ahlaki-politik ve vicdani değerlerden uzaklaşma ve giderek kopuş yaşanır. Konformizmin o sarhoş edici havasında, insanlar mücadele etmeyi, kendini savunmayı unuttur, düşünmeyi, yine toplumsallığını, bir başkasının acılarını unuttur. Hatta toplumsallığı bir angarya olarak görür.

Tembelleşir, maddi ve manevi üretimden kopar. Ve zaten bugün insanlık, rahatlık ideolojisinin yarattığı zihinsel ve bedensel her türlü hastalıkla cebelleşmektedir. Obezlikten tatalım şeker hastalığına, damar tıkanıklığı, kalp hastalıklarına kadar birçok hastalık, -ekolojik nedenlerle birlikte- beden ve

havale etmesi, en küçük bir yaşam bilgisini bile öğrenemeyip google'dan öğrenmeye çalışması, internetteki binlerce bilgi yığınınca kafaların karma karışık hale gelmesi, ataerkil sistem ölçülerine göre kadının erkekleşmesi, erkeğin kadınlaşması, çocukların çocuk olmaktan çıkması, yine çocukların cinsel faşizmin

“Başkan APO “her insan biriciktir” der”

ruhun emekten uzaklaşıp hareketsizleşmesi ve tembelleşmesinden kaynaklıdır. Bunun da bir özel savaş olduğunu bilmek önemlidir. Buraya kadar belli noktalara odaklanarak açmaya çalıştık, ancak uyuşturucu, cinsellik merkezli yaşam, insanlar arası ilişkinin kopması, insanların artık birlikte yaşayamaz hale gelmesi, doğadan kopması, farklılıkların birbirine düşmanlaşması, tekniğe ve rahatlığa alışkanlıktan kaynaklanan en küçük bir işi bile beceremez hale gelmesi, çaresizleşmesi, temel bütün yaşam değerlerini sisteme, devlete teslim etmesi, aklını akıllı telefonlara, internete

kurbanı haline getirilmesi ve daha bir çok şey sayabiliriz. Gerçekten kapitalist sistemin içinde maruz kalınan o kadar çok saldırı var ki, her yerde ve her anda bunları sorgulamak, iyi mi kötü mü diye sorgulayarak yaşayabilmek, bugün çok büyük önem kazanmıştır.

Bir düşünelim; DAİŞ denilen vahşi çete örgütlenmesi nasıl ortaya çıktı? Nasıl bu denli insanlık dışı, insanın aklının ve yüreğinin alamayacağı kötülükleri üretti? Bu çeteleşen tipler gerçekten nasıl bu düzeye ulaştılar? İşte sorunun cevabı, kapitalist sistemin çeşitli

biçimlerde uyuşturarak beynine empoze ettiği kötülük tohumlarındadır. Bu tohum liberal iklimde yeşeriyor, büyüyor ve yine kendi sisteminin uşağı olarak hizmet edip kötülüğü şiddetle yaygınlaştırmayı esas alıyor. Dikkat edilirse DAİŞ yaptığı işkenceleri, akıl almaz öldürme biçimlerini vb. her şeyi son teknik kamera-çekim sistemleri ile çekip geri planda kullandığı etkili müziklerle bir film gibi internet sitelerinde yayınladı. O vahşeti çok güzel bir film sahnesiymiş gibi süsleyerek yayınladılar. O görüntülerle insanlar, vahşete, kana, öldürmeye alışır hale getirildi. Eğer bir araştırma yapılırsa görülecektir ki, DAİŞ sonrası, toplumda gelişen cinayet ve şiddet biçimleri DAİŞ tarzında gelişmeye başlamıştır. Özellikle de kadınların, çocukların öldürülme ya da dövme vb. gibi şiddet biçimlerinde, hayvanlara karşı uygulanan işkence ve öldürme biçimlerinde, DAİŞ tarzı ortaya çıkmaya başladı. Çünkü burada da göz alıştırılmış, kötülük sıradanlaştırılmış ve beyin-yürek kabul etmeye başlamıştır. Kabul etmeyen de ses çıkarmayarak, boyun eğerek kabul sınırında tutulmuştur. Tüm bu belirttiğimiz hususlarla kapitalist sistemin, görselliği, güzelliği, farklılığı, yeniliği, rahatlığı ve vahşeti, sınır tanımaz biçimlerde kullanımını anlatmak istedik. Hepsi de ne içindir? Çürüyüp bitmiş ve artık hiçbir alternatif oluşturamayan sistemin kendisini yaşatabilmesi içindir. Çünkü ancak akılsız, yüreksiz ve salt beden-güdü haline gelmiş insanlar böyle bir sistemi kabul edebilir. Ahlakı tükenmiş toplumlar, artık bu durumları fark edemeyecek ve ona dahil olacaktır. Bütün mesele buradadır. Eğer ki sistem dışı iseniz, zaten hiçbir şekilde yaşam hakkı size tanınmayacaktır, her yönlü saldırarak sizi de fiziki ya da anlam olarak yok etmeyi esas alacaktır. Tümünden yok etmesi mümkün değildir elbette ki, ancak sonuçta böyle bir amaç ve hedefle yönelmeyi esas alır.

GABAR DAĞINDA....

Gabar dağı, Çiyayêbizina, 23 Şubat 2018

Bir sene önceydi. Gabar dağında Şubat'ın yirmiüçüydü. İlk cemre havaya düşeli üç gün olmuştu. İkinci cemre birkaç gün sonra düşecekti suya ama biz ikinci cemrenin suya düştüğünü belki göremeyecektik. Belki de üçüncü cemre yerine bedenlerimiz düşecekti toprağa, bedenlerimiz korlaşacak kanlarımızla toprağı ısıtacak. Bugünü anlatabilmek için yeni bir Şubat ayının gelmesini bekledim. O gün okamptayaşananlara tanık olanların birçoğu şu anda aramızda olmadığından bu olayı mutlaka yazmalıyım ki ülkemizin en kahraman çocuklarının direnişi hiçbir zaman unutulmasın istedim. Anlatacaklarım gerçek bir hikayeden alınmamıştır anlatacaklarım gerillanın yaşamıdır, tamamen abartısız ve katıksız gerçeklerdir. Gabar dağında bir avuç gerillanın daracık bir sığınakta, kendi elleriyle oydukları bir kaya altında kazma ve küreklerle kendilerine yaptıkları kış kampında faşist türk ordusuyla özgürlükleri için ölümle alay ederek savaşan gerillanın bir gün ve bir gece boyunca süren çatışmasının öyküsüdür. Gabar dağının, Gabar dağında da Çiyaye bızına'nın (keçi dağları) farklı anlamları var benim için. İlk pratiğimi burada yürüttüm. Şehir Redur adlı Gelhat Gabar arkadaşın komutasındaki ilk bölüğüm bualandaydı. Çiyaye bızına engebeli arazi yapısı, sayısız dolcuk ve tepelikleriyle tam kuantumik bir arazidir. Bilinmezliklerle, sırlarla dolu, alışlagelmiş kalıplarla yaklaşamayacağın, ezberleri kabul etmeyecek bir dağdır Çiyaye bızına dağı. Belirsizliklerle dolu bu dağda aynı yoldan iki kez geçmek zordur bu yüzden kolay kolay patika açılmaz burada. Noktaya herkes farklı yönlerden ve yerlerden girer ve girdiği yoldan da istese de çıkamaz. Çiyaye bızına dağında gerillacılık yapmak için arazi hakimiyetinin olması ve zorlukları sevmek gerekir. Gerilla için bir nakış gibi işlenmiş bu arazi savaşmak

için muhteşem bir dağken yaşam koşulları su sorunundan kaynaklı zorlayıcıdır. Eşine ender rastlanan bir biçimde hem kayalıklı hem de ağaçlıklıdır. Ağaçların uzun dalları ve sık yaprakları iç içe geçtiğinden ormanın sık olduğu yerlerde gökyüzünü zorlukla görebiliyor yerdeki çalılıkların ve makilerin sıklığından ise toprağı görmekte zorlanıyorsun. Bu bitki örtüleri genellikle geçit vermeyecek kadar yoğun bir biçimde gelişerek toprakta oldukça sık bir doku oluşturur. Hele bir de silahın, saçların, şemsiyenin ipi, dürbün kılıfın ya da yanından ayırmadığın su şaşalının ipi takıldı mı bu dallara yürümek daha da zorlaşır. Tarihte de savaşın toprakları olduğunun izlerini hiçbir rüzgar silememiştir. Taşlara, ağaçlara, toprağa işlenmiştir buranın savaş dergahı olduğu. Hiçbir rüzgar silememiştir bu cesur ve asil yürekli savaşçıların ayak izlerini. Ağaçların, taşların dilinden ve kalbinden anlayanlar duyabiliyordu bu dağın masalını. Bu dağın masalına en çok sevdalananlardan, aşk divanelerinin engin yüreklilerinden Engin Sincer(Erdal) arkadaşında Gabar dağına ve Gabar'da da gerillacılık taktiklerinin etkili uygulanmasına elverişli olduğundan kaynaklı en çok bağlı olduğu ve sevdiği alanın Çiyaye bızına olduğunu bilmek bu dağa daha da fazla bağlıyordu bizleri. Hatta arkadaşlar Çiyaye bızına alanının adını Şehit Erdal alanı koymuşlardı ancak bir kere böyle alışıldığından hep böyle kaldı.

22 Şubat 2018 Gabar dağı

Kış çok sert geçmemişti, kıştan çok baharlı günleri yaşıyorduk. Kışın sert geçmemesi bizleri sevindiriyor ve rahat hareket imkanı da sağlıyordu. Uzun süredir görmediğimiz arkadaşları görmek için Sarya arkadaşla birlikte Çiyayebızına'daki arkadaşların kampını

ziyarete gitmeyi planladık. Yağmurlu bir gündü. Hafif bir yağmur yağıyordu. Askerlerin son operasyonda nerelerde ve nasıl hareket ettiğini anlamak için o koca ve kirli postallarıyla bastıkları toprağın üzerinden ilerledik. Öyle savaşmalı öyle savaşmalıydık ki o postallar bir daha bu topraklara basmamalıydı. Yolda ilerlerken arkalarına bile bakmadan kaçtıkları Beremire caddesinden bıraktıkları şaşal ve konserveleri topladık. Evet operasyondan arkalarına bile bakmadan kaçmışlar ve caddenin üzerinde iki genç arkadaşın pususuna düşmüşler ve ağır kayıplar veren askerlerin imdadına atak ve skorskyler yetişmişti. Sarya arkadaş üzerinde İzmir köfte yazan konserveyi görünce bana takılmadan edemedi. “ heval sizin memleketin köfteleri ha” deyip dönüşte lazım olabilir diye tedbir amaçlı turıkına attı. Dönüşte de tuzık ve nergiz toplayacağız dedi. Mutluluk zamanlarımızdı. Yol boyunca buradaki anılarımızdan, arkadaşlardan onlarla geçirdiğimiz günlerden bahsettik. Gabar dağının pırıl pırıl ve en genç arkadaşlarının bulunduğu kampımızdı Çiyayebızına kampı. Bu kampa doğru yola çıkma hazırlıklarını yaptığımızı bilen hareketli takımdaki arkadaşlar bu gençlik enerjisiyle ve yaşam heyecanı ile dolu kampa oldukça anlamlı ve içerikli bir notta göndermişlerdi. Kampa çıktığımız dolda ilerlerken arkadaşların ayak izlerine rastladık. Yine kampın etrafında çok sayıda görüntü verecek malzemeler vardı. Arkadaşlar kamplarını bir kış kampından ziyade havanında güzel olmasından kaynaklı bir sonbahar ya da bahar noktası gibi kullanmışlardı. Sarya arkadaşın “kampa gidince onları eleştireceğim neden bu kadar açık hareket etmişler” sözleri arasında kampa yaklaştık. Arkadaşlar bizi büyük bir ilgi ve coşkuyla karşıladılar. Onları ne kadar çok sevdiğimi ve özlediğimi onları görünce bir kez daha anladım. Uzaktan sevmek ya da özlemek daha güzel diye düşünürdüm önceleri hatta

sevgi ayrılıklarda verir sınavını cümlesi yer edinmişti yüreğimde. Ama şimdilerde öyle düşünmüyorum. Sevginin sınanmaya ihtiyacı yoktur ki... Sınanmak isteniyorsa bir sevgi içinde güvensizlik barındıran bir şeyler vardır demek ki. Yanındayken dahi özlediğim arkadaşlarım oldu, sevgimin paylaşımlarla derinleştiği ve ölesiye bağlandığım dostluklarım. Hayatımın en mutlu günlerini onlarla paylaştıkça en zorlu ve acılı günlerini de onlardan uzaktayken yaşadım. Şimdi de yaşamımda bir mutluluk zamanımdaydım. Geldiğimiz Şehit Masiro kampında da birbirinden değerli ve canımdan çok sevdiğim güzel arkadaşlarım vardı. Kamp adını saha takımının komutanı olan cesur yürekli ve korkusuz komutan Germiyanlı Masiro arkadaştan almıştı.

Çiyaye bızına kampımızın komutanı Diyar Hezex arkadaşı. 2012 yılında Besta’da yeni savaşçı eğitimini görmüş ve bir sonbahar zamanında oldukça kapsamlı bir pusudan sıyrılarak ulaşmıştı Gabar’a. Kamp genelde genç arkadaşlardan oluşuyordu. Kampta Çırav, Gelhat, Dilsoz, Botan, Herekol, Haşım, Azat ve Brusk arkadaşlar vardı. Arkadaşların gözlerindeki sıcaklıkta ısındık. Arkadaşların kamplarını kullanım biçimlerini eleştirdik ancak birkaç gün içinde kamplarını bırakacakları için bu durumu çok ta fazla abartmaya gerek görmedim. Ancak bu yaptığımız toplantı da bu yılın diğer yıllar gibi olmadığı hareket tarzımızda daha incelikli ve derinlikli olmamız gerektiğini belirttik. Gabar arazisinin insana güven veren her türlü tekniği ve doğru kullanıldığı takdirde düşmanın tüm taktiklerini boşa çıkaracak mükemmel coğrafyası gerilla dailginç bir psikolojik üstünlük ve rahatlık yaratıyordu. Gabar dağı sırtınızı her koşulda dayayacağınız dağ gibi arkadaşlarınız olur ya işte öyleydi o sadece bir dağ değil **ARKADAŞTI. HEM DE EN HELAL YÜREKLİSİNDEN EN HAKİKATLİSİNDEN BİR ARKADAŞ...**

EMEĞİN HAKİKAT YÜZÜ: KADIN

Emek bir iş yaparken harcanan efordur. Bu illaki bir meta olmak durumunda değildir. Bir annenin dokuz ay on gün çocuğunu karnında taşıması, emzirmesi, sevmesi ve beslemesi ölçülemeyecek kadar büyük bir emektir. Bu bağlamda yaşamın sürdürülmesi için harcanan emek yaşamsal emek olarak tanımlanır. Değişim değeri olmayan ya da az olan ancak yaşamın sürdürülmesini yaşamsal emek olarak tanımlar ve emek tanımı içinde önemli bir yer verir. Tarihin ana-soylu toplum döneminde kadın ve kadın emeğinin değeri toplumsal inşada öncülük pozisyonundaydı. Yaşamı örmede, varoluşa anlam vermeye çalışan insanlığın toplumsallaşma-insanlaşma mücadelesinde kadın emeğinin oynadığı rol küçümsenmeyecek derecede büyüktür. İnsan tespit edilebildiği kadarıyla dünya coğrafyası üzerinde yaşayan en zayıf varlıktır. Peki, bunca zor koşula rağmen nasıl bugüne gelebildi? İşte burada tam olarak kadın emeğinin hakikati karşımıza çıkıyor. Demek ki kadının binbir emekle kurduğu ilk sistem toplumsallaşmaya yani var olmaya en müsait sistemdir. Her ne kadar bugün bu yaşamsal emek koca bir inkar küçük düşürme ile karşı karşıya kalsa da insan tarihin derinliklerine, hakikatin yuvasına indiğinde bu amansız inkara rağmen kadın emeğinin insanlığa yaşamı doğurduğunu görüyor. Her canlıda olduğu gibi insanın da yaşamsal güdülleri vardır: Beslenme, barınma ve üreme. Bu güdüler insana yol göstermiş, fiziki yaşam için belirleyici olmuştur. Lakin insanın yaşamını mümkün kılması için bu güdülleri aşip yaşamın temel amacı olmaktan çıkarması gerekir. Hayvanlar, yaşamları boyunca salt bu güdülleri için yaşayabilir. Fakat insan için bu olası değildir. Bundan dolayı attığı ilk adım, toplumsallığı yaratmak olmuştur.

“Peki toplumsallaşma nasıl ve ilk olarak nerede oluştu, kim oluşturdu” diye soracak olursak karşımıza koca bir hakikat çıkar: Kadın. Toplumsallaşma, tarihe toplayıcılıkla adım atan kadın etrafında oluşmuştur. Ana kadının doğayla kurduğu bağ, onu toplumu inşa eden politik örgütleyici özne konumuna getirmiştir. İlk tohumu toprağa ekmesi, bitkilerin-otların sırrına ölümü pahasına erişmesi ve bunu topluma bahşetmesi muazzam bir emeğin nişanesidir. Yine bulduğu ile yetinmeyen, içine hayal gücünü katan, eli değdikçe değiştiğini-değiştirdiğini gören, emek harcadıkça topluluk ve klanın ortak, kolektif bir örgütlenme içinde yaşamasını sağlayan kadın, toplum tarafından tanrıçalaştırılmış, ona kutsallık atfedilmiştir. Çünkü kadın bir kültürün yaratıcısı, koruyucusu ve biriktiricisi olmuştur. Kadın öncülüğünde geliştirilen insanlığın devrimi olarak tanımlanan tarım devrimine geçişin temelinde kadın emeği belirleyici bir konumdadır. Doğayı gözlemleme, tanıma, bitkileri yetiştirme, tohumu keşfetme ve bunu kullanma hem tarım devrimine hem de tarım ve bilimin gelişmesine zemin olmuştur. Kadın şifacılığının oluşmasını ve toplumda değer görmesini sağlamıştır. İnsanların yaralarını iyileştiren, dertlerine derman olan kadın emeği toplumca kutsal bulunmuştur.

“İnsanların yaralarını iyileştiren, dertlerine derman olan kadın emeği toplumca kutsal bulunmuştur”

Erkek aklının tarih sahnesine çıkması bu emeğin ve yaratılan tüm değerlerin inkarı olmuştur. Erkeğin ilk işi kadının binbir emekle ördüğü toplumsal kolektif sistemi darbelemek olmuştur. İnanna-Enki mitosunda, Enki'nin 104 Me'yi yani kadının yaratmış olduğu toplumsal değerleri çalması buna örnektir. Yine Marduk'un, Tiamatın bedenini parçalaması aynı zamanda parçalanan toplumsal değerler ve bu uğurda verilen emektir. Uygarlık ve uygar erkeğin ortaya çıkışı sonraki süreçler için toplumun kadınsızlaştırılması, kadının toplumsuz bırakılması olmuştur. Dinle, felsefeyle ve kapitalizmin besleyicisi olan bilimcilikle kadın emeği parçalanmış ve kadına küçük düşürülen, aşağılanan bir araç haline gelmiştir. Dinle erkeğin sözü tanrı buyruğunun yerini almış ve eve hapsedilen kadının emeği görünmez kılınıp erkeğin “malı, hizmetçisi” halini almıştır. Felsefe ile gökyüzünden indirilen tanrı yeryüzünde erkekte somutluk kazanmıştır. Erkeğin eline geçen felsefe kadını tamamıyla hakikatinden uzaklaştırmış, hayvandan daha aşağı bir pozisyona getirmiştir. Yaşamın örgütleyen, üreten politik öznelerinden biri olan kadına “eksik parça, erkeğin mutasyona uğramış hali” olarak tanımlar ve kadına dair ne bir emek ne de toplumsal bir değer bırakır. Bu bağlamda kadın felsefik, ontolojik, tarihsel ve toplumsal

hakikatinden kopartılmış ve koca bir emek sömürüsü ile karşı karşıya kalmıştır. Bilimcilik anlayışı ile bu duru alabildiğine derinleşmiş, kapitalizmin argümanlarında olan bilimcilik kadın hakikatinin ve tarihsel emeğinin kabusu olmuştur. “Elinin hamuru ile her işe karışma”, “dili uzun, aklı yarım”, çocuk doğurma fabrikası, “karnından sıpayı, sırtından sopayı eksik etme” söylemleri ile kadın alabildiğine aşağılanmış, küçük düşürülmüştür. ‘Elinin hamuru’ söyleminde küçümşenen koca bir tarihsel emek var. İlk tohumun ekiminden, ilk buğdaya, ilk ekmeğe kadar ve tarım devrimine büyük bir emek silsilesi ile insanlık bugüne gelebilmiştir. Hamurun tarihsel arkaplanı, hamuru hamur yapan kadın emeğinin hakikati var. Yine tıbbın, bilimin, biyolojinin temelini atan kadındır. Otların bilgisine varan kadın bununla bu temeli atmıştır. Bilim sadece toplumun çıkarları gerektiği vakit kullanılır. Yani toplum için işlevsel kılınırdı, amaç toplumun kolektif çıkarlarıdır. Ancak kapitalizmin tekeline giren bilim kadından koparılmış ve kapitalizmin çıkarları uğruna kullanılmıştır, bir araç haline gelmiştir. Binbir emekle temelini attığını bilim alanında kadın sadece biyolojik bir meta olarak yer alabilir ya da kendi kimliğinde vazgeçip “bilim adamı” olarak sistemin bahsettiği kimliğe bürünerek var olabilir. Bu süreçlerin hepsi uygarlık boyunca kadın emeğinin nasıl parçalandığını, görünmez kılındığını büyük bir hiçle karşı karşıya bırakıldığını gösteriyor. İlk günden bugüne hep varolagelen kadın direnişi özgürlük mücadelesinde somutluk kazanmıştır. Özgürlük mücadelesi kadının karanlıkta bırakılmış hakikatini açığa çıkarmış, kadını yaratmış olduğu tüm toplumsal değerlerle buluşmasının gücünü ve iradesini oluşturmuştur. Erkek egemen sistem tarafından oluşturulan kadın emeğine dair tüm algı ve kurgular yine kadının doğal statüsü sadece kendiliğinden ve doğasal bir ilerleme gibi algılaması adına erkek aklının gerçeğini örtbas etmek için geliştirdiği teorileri yerle bir etmiş, kadının emeği ve bakış açısı ile örülmüş yaşamın örgütleyici gücüne getirmiştir.

BİR YAŞAM SÖZLÜĞÜNÜZ OLSUN!

Bazı kavramlar sihirlidirler. Hiç eskimez ve öneminden bir şey kaybetmezler. Bundan olsa gerek kapitalist modernitenin en büyük oyunlarından biri de bu sihirli kavramlar üzerinedir. Çünkü kavramları değiştirmek, yaşamı değiştirmektir. Hatta bazı kavramların tanımlanamadığını, onları anlatacak kelimelerin olmadığını söylerken, masum gibi görünen bu maskenin altında, kavramların anlamsızlaştırılmak istenmesi yatar. “Çok karışık, siz altından kalkamazsınız, düşünmeyi bırak adı bile ağır gelir size” gibi değerlendirmelerle bizi düşünmekten ve kavramlara anlam yüklemekten uzaklaştırmak isterler.

Bu nedenle kapitalizmin, sorularımızın, şüphelerimizin, düşünmemizin önünü almak için kendine düstur ettiği Anlatılmaz yaşanır yalanını aşmak gerekir. Çünkü anla-tmak anlamaktan gelir. Anlamadığın bir şeyi yaşamamanın ne gibi bir değeri olabilir ki Yaşamın tadı- tuzu dedikleri şey bu olsa gerek. Yani her şey ifade edilebilmeli, anlamlandırılabilirmeli hayatta. Bu tanımsızlık esasında kavramlar üzerine düşünmememiz içindir. Tanımlamak ve anlam vermek için düşünmek gerekir. Çünkü insan anlam verdiği kadar insandır. Önder APO'nun da ifade ettiği gibi anlamak özgürlüktür. Aşk, sevgi, özlem, anne, yoldaş, güzellik, özgürlük... vb. birçok kavramın tanımlanması zor denilerek, kafamızda oluşturulmak istenen muğlaklık ve bulanıklığa karşı, bu kavramları tanımlayıp, anlam vermeli, yaşam ölçülerimizi geliştirmeliyiz. İşte bu nedenle hayatta her genç kadının bir Yaşam Sözlüğü olmalıdır. Yaşamında anlam yüklediği kavramlar ve bu kavramların anlamlarına göre

şekillendirdiği bir hayatı olmalıdır. Kapitalist modernite bu yaşam sözlüğümüze saldırır esasında. Anlamsızlıklarla dolu bir sözlükten anlamlı bir yaşam çıkmayacağını bildiğinden, Yaşam Sözlüğümüzdeki birçok kavramı kendince yeniden dizayn etmeye, içini boşaltmaya, değersizleştirmeye çalışır. Bizi yolumuzdan saptırmak için değerlerimize saldırırken, bu tanımlarla uluşmak istediğimiz anlamlı yaşamdan da uzaklaştırır aslında. Hakikat, yaşam sözlüğümüz içinde en çok saldırıya uğrayan kavramlardan biridir. Yaşamı anlamlandırma arayışı olduğundan her şeyin başıdır hakikat. Hep aranan, konuşulan, şiirlere, romanlara konu olandır. Tarihin her döneminde onu arayan, ona koşan, nasıl ulaşacağını yada gerçekte ne olduğunu arayanlar hep olmuştur. Uğruna bedeller verilmiş, hakikatin dile gelmediği bir hayatın güvencesi altında yaşamaktansa, hakikati söylemek uğruna ölümü göze alanlar olmuştur. Ne ilginçtir ki konuşmayı öğrenen çocukların ilk soruları da hep ona dönüktür. Nasıl doğduğunu, adının anlamını soran çocuğun arayışı aslında bir hakikat arayışı değil midir? O da kendini bulmaya çalışmıyor mudur? Öyleyse o korktuğumuz kavramı yani hakikati aramak hepimizin özünde var aslında. Kapitalist modernite, toplumsal değerlere ihanet üzerine kurulmuş bir sistem olduğundan yaşamla aynı anlamı taşıyan kadına ihanet de en temel özelliklerinden biridir. Bu nedenle kadınlara daha fazla saldırmış, en fazla kadını hakikatinden uzaklaştırmak istemiştir. Çünkü kadının uzaklaştığı hakikat esasında toplumun uzaklaştığı hakikattir. Hakikatini açıklayamamak, yaşamın anlamını, neden ve ne için yaşadığını açıklayamamaktır. Oysa insan, yaşamına anlam verdiği kadar insan değil midir? Bu nedenle hakikate biz kadınların, özellikle de genç kadınların cephesinden bakmak çok önemli. Genç kadınlar olarak yaşam sözlüğümüzü yazmaya, kavramlarımıza şekil verip yaşamımızı örmeye, hakikatle bağ kurmaya başladığımız dönemde olduğumuzdan, sistem

en fazla bize saldırıyor, hakikatse en fazla bizi ilgilendiriyor. Çünkü kadınlar, hakikati ilk çalınanlardır ve hakikatten sapma da kadın etrafında can bulan yaşamdan sapmayla baş göstermiştir. Önder APO “Hazine kaybedildiği yerde aranmalıdır” dedi. Öyleyse hepimizin hazinesi olan hakikati kadından, yani kendimizden başlayarak aramalıyız. “Peki ne yapalım, nereden başlayalım” dersiniz eğer elinize bir defter ve kalem alıp kendinize bir Yaşam Sözlüğü oluşturarak başlayın derim. Kendinize “benim nazarımda hakikat, yaşam, aşk, sevgi, aile, anne, baba, özgürlük, güzellik, erkek, meslek, okul, para, maneviyat nedir” gibi sorular sormalı ve cevaplarıyla sözlüğünüzü yazmaya başlayabilirsiniz.

Aşk bir genç kadın için nedir mesela? Bir erkeğe aşık olmak, onun gölgesinde bir hayalet gibi, kendi olamadan, yaratılan güzellik ölçülerine göre, sadece fiziğiyle çekici olmak mıdır? Sadece bir erkeğe karşı mıdır, iki insan arasında mıdır, bireysel midir, toplumsal mıdır? Oysa bir insana “benim” diye hitap etmeye başladığın andan itibaren orada aşk zaten bitmiştir. Çünkü benim dediğin an onu kendi himayesi altına alan bir sahip olursun, ki sahibin olduğu yerde mal vardır. Mal ise tüketilen bir şeydir.

"Yaşam Sözlüğü olmayanlar aslında amaçsız, rotasız ve başı boş olanlardır"

Bir yemek gibi mesela, canın ister, alırsın, yersin ve biter! Biten yemekle beraber heves de biter. Öyleyse aşk "benim" diyerek mülk yapılamayandır. Yada filmlerde yaratılan sanal aşklar hakikatle ne kadar ilintilidir ilk görüşte aşk denir mesela. Peki insan ilk görüşte aşık oluyorsa, sadece göze hitap edene aşık olmuyor mu o an saçın yapılı, yüzün makyajlı, gülüşün baştan çıkarıcıysa aşık olunmak için hazırsın demektir. Peki ya kalbinin, kafanın ne dediğini, yüreğinin ne için attığını, tepkilerini, sevdiklerini bilmeden, tanımadan, anlamadan nasıl aşık olunur Yani her genç kızın hayali gibi sunulan o ilk görüşte aşkla sevgi, beğeni, kabul ve ret ölçülerimiz olmadan biz genç kadınlara, erkeğe aşık olmayı dayatırlarken, aslında aşkı ve sevgiyi katlettiriyorlar bize. Erkek eliyle katledilişimiz bile erkeğin vahşetini maskelemek için "aşk ve kıskançlık cinayeti" adıyla manşet edilip, aslında "çok sevdiğinden öldürmüş" algısı oluşturup, aşk hakikatinden saptırılırken, genç kadınlar olarak bu sistemin aşk tanımına nasıl inanır, kendimizi nasıl teslim edebiliriz? Kapitalizm, bu yolla aslında hakikat algımızı sanallaştırır.

Hayali, gerçek olmayan, pamukla döşeli yollar çizer ve yaşam rotamızı belirler. Biz kadınlara ise önceden çizilmiş olan bu sanal yollarda bilinçsizce yürümek kalır sadece.

Ya da güzellik bir genç kadın için ne demektir, "benim için neyi ifade ediyor, ben neden güzel olmalıyım, nasıl güzel olurum, birileri için mi güzel olmalıyım, benim güzellik ölçülerim ne" bu ve bunun gibi çoğaltılabilecek çok soru var.

Her genç kadın bu sorularını çoğaltabilir, Yaşam Sözlüğünü daha da genişletebilir tabi ki. Deftere yazdığımız her soru ve verdiğimiz her cevap aslında hayatımızda bir ölçü olacak ve bu ölçülere göre yaşamak bizi daha az eksiklik ve hatalara sokacak, canımızı daha az yakacak, daha az zarar görmemizi sağlayacaktır.

Biz genç kadınlar için önemli olan kendi Yaşam Sözlüğümüzü, irade, ahlak ve vicdanla yazabilmek, erkek saldırılarından koruyabilmektir. Kendi sözlüğü olmayan, başkaları tarafından yazılan sözlüğe göre yaşamaya, kendi hakikati olmayan başkalarının hakikat diye sunduklarını yaşamaya mahkumdur. Yaşam Sözlüğü olmayanlar aslında amaçsız, rotasız ve başı boş olanlardır. Oysa kendini mikro evren olarak tanımlayan biz kadınların evrenin oluşum yasalarında amaçsızlık, anlamsızlık ve başıboşluk gibi özelliklerin olmadığını görmemiz gerekir. Evrende boşuna açan çiçek, boşuna öten kuş ya da boşuna akan su yoktur. Bu anlamsızlık yoldan çıkmak, yaşam iddiasından uzaklaşmak, hakikatten sapmaktır. Hakikatten sapma, kadının ahlaki ve politik ilkelerle ördüğü yaşamdan, iradeden, düşünceden, özgür yaşamdan sapmadır. Her genç kadının kendi kalemiyle yazdığı Yaşam Sözlüğü ise hakikati ve rotamızı saptırmaya çalışanlara inat dümene kendisi geçecek ve BURADAYIM diye haykıracaktır.

DI DILÊ AXÊ DE ÇI DIGERIN?

Bi dehan metre di bin axê de, şev û roj, serma û germahiyê de, zivistan û havînê de, bi israr û îddîa çî digerin? Çî digerin zarokên rojê... Şervanên jiyana azad... Dilsozên Kurdistanê. An jî çî ye nave wan, em çawa binav bikin wan lêgerînavan? Kî ne, ji ku hatine, çî dixwazin? Çî dixwazin ji axê? Di nava dilê çiyayên bilind de çî digerin? Dibe ku nêçîrvan bin!? Nêçîrvanên xezîneyê yên hemdem! Zêra digerin yan zîva? Çî wundakirine, bêhenase lê digerin? Çima nabînin, çima evqas dûr dikeve tişta ku lê digerin? Bûne bezvanên ji agir ketine pey hedefa xwe. Qet naşikê hêviya wan, qet jê naçe kenê ser rûyê wan. Qet devjê bernadin. Sebra wan sebrek îlahî ye. Tim bi ken û coş dimeşin ser astengiyan de. Tu kesî nedîtiye ew têk çûne. Tîm qezeckirine, serketine.

Destê wan de bêr, tevir, erebok; serê wan de fenerê wan... Pêş ve diçin. Diçin û hey diçin... Evîna Ferhad û Şîrîn jî derew derxistine, bûne Ferhadên hemdem. Ferhad ji bo evîna xwe çiyayekî kun dike û hîn jî dîrok wê bibîrtîne. Lê ew lêgerînavanên heqîqetê di dilê çiyayên azad de cîhanek afirandin e. Cîhana jiyana azad. Ji bo civakan, ji bo hemû mirovahîyê...

De bila dîrok binivîsîne nave wan, bi tîpên zêrîn... Gerilayên Modernîteya Demokratîk... Ev e nave wan. Belê, bi dehan metre di bin axê de, tam di dilê çiyayan de tunelan dikolin. Tunelên berxwedanê, ji bo jiyane. Ji ber ku fermanarê wan Mazlum Doğan gotibû: Berxwedan Jiyane e... Ji bo fermana

“Îro dilê Zapê wargeha qehremanên Kurdistanê ye”

fermandarê xwe pêk bînin dest bi kolandina tunelan kiribûn. Tunelên berxwedanê û şerê jiyane. Berxwedêrên tunelan...

Piştî dewleta tirk a dagirker, dijmînê hebûna Kurda bi teknîka xwe ya qirêj xwest “asîmanên Kurda” dagir bike û wan li ser rûyê erdê tune bike, şervanên fedaî yên Rêber APO, keç û xortên axa Kurdistanê ji bo hebûna gelê xwe ji qirkirinê xilas bikin bi afirînêriya demê rêbazên nû pêşxistin. Bi vê rêbazê hemî planên dewleta tirk a faşîst û teknîka herî pêşketî vala derxistin. Ev, rêbaza tunelan bu ku hem di gelek şerên ku dîrokê de qewimîne de hatiye karanîn hem jî ji hêla Rêber APO ve hîn di salên 90’î de hatiye bilêvkirin. Îro jî şervanên Rêber APO di wan tunelan de şerê hebûn û azadiyê didin. Her ku pêş de diçin rêbazên nû dibînin û hîn bi awayekî pîspor wan tunelan bikartînin. Hem tê de xwe diparêzin hem şer dikin û jiyana azad diafirînin. Di wan tunelan de destanên şer dinivîsînin û dibin qehremanên demê. Dijmînê faşîst li hember wan çalakiyan matmayî dimînin û destpêkê di ware derûnî de têkçûyînekî jiyana dike. Nikare xwe ragire û gelek wundahiyan dide. Îro di tunelên berxwedanê yên Zap, Avaşîn û Metîna de şerekî dîrokî tê meşandin. Şervanên azadiyê ji hêlekî ve şer dikin hêlekî ve jî kolandina tunelan berdewam dikin. Dîroka azadiyê bi keda destê wan tê nivîsandin. Belê... Îro dilê Zapê wargeha qehremanên Kurdistanê ye. Şervan, ji dilê axê de bersiva êrişên qirkirinê didin. Çarenûsa Kurda ji nû vet e nivîsandin. Bi destê qehremanan... Û ev çarenûs edî ne çarenûsa koletî û qirkirinê ye... Çarenûsa azadî û serkeftinê ye!

Tunelên şer û berxwedanê bûne şahidê gelek qehremanan. Di nava şerekî dijwar de şahidî ji têkoşîna keç û xortên Kurdistanê kirine. Mîna Şehîd Helbest Koçerîn û Şehîd Baz Mordem...

KONİŞ,
SEN
NÊRELİSEN

Eveet degerli oquyucilar. Nassız diyecem ama göriyem ki oooo maşşallah, bê nezer çox eyisız. Direniş size nasıl iyi geldi degıılll. Tabi bi süredır taş atmamıştız, TOMA yaqmamıştız, kaç tene atêşe wêrdız nasıl keyfınız yerisine gelmiş. Kuzey Kürdistan'daki gelişmelerden sonra kendimi tutamadım dedim bi Apoci gençlıxe selam gönderax. Tabii gelişmeler war, bunlar insani çok mutli edi , ama öte yandan Kürdistanın başkentinin değıştirilmesi tartışmalarından sonra son derece acız, agresif ve kompleksliyem. Türkiye ve Kuzey Kurdistan halklari önemli bir seçim sürecini gerisinde bıraxtı. Akpye tarihsel bir yenilgi yaşatti. Bu yenilgiyi hezmedemeyen AKP halkımızın refleksini yoxlamak için kaxıp Wan adayımıza mazbata wermemeye kalkıştı. Tabii hala farkında degıl Kürt halki olmiş dünyanın en örgütlü, politik halki. yani dedi hele baxam Kürt halqı ayıxtır yoxsa yox. hele tırrege bax, yer mi şehir çocığı, yemeeeeez. E hade biraz zırtımızı wêrax, allah için gençlıxın tutumını begenmişem. Ê hadê eskilerin tutumından şüphemiz yox, burden 'konış,

sen nêrelisin' diyen botanli yurtsewerımıza de selam ve hürmetlerimizi iletaxın. Ama bu yeni quşax süprizli çıxtı allahıme. Wexti zamanında bu yeni kuşax için bi toplantıda ben demiştım fişşek gibidırler, bızım bi TırEloli yaşı genç ema ruhi extiyar bi arkaaş demişti kuri sıqı olmasın. Daha cebisinde çaqu taşımayı bilmiler keje arqaas. A şimdi burdan o arqaas da cewap olsun. Şuni bılın ki Kurdistan Gençlıx Hareketi sizlen gurur duyı. Yani ben de başta bu Kürdistanın başkenti değışsın mi tartışmalarını görince cınıklarım kaxtı, bêle bi ağresifizım beni sardi, bêynıme kan gitmedi, şartêlım attı ama sonra Amedın eylem tarzını görince perişan olmuşem. Yani o ne basın açıklaması o oturma eylemi neydi. Bilmiyem bu qayyum Amedın şebeke suyına yumışatıcı koymış ne olmuş. Ulaa hanê radikalızım. O ne heldır ayyy bax bu kelimler ağzımdan dökılınce bilisız ne qaar cigerım yani. wallah madem êle ben de nüfusımı xaçorta aldıracam. Wexti zamanında serhed gençlıxiyle dağdan gelen bi perspektifi okıyıp tartışmıştız. O yazıda diyidi Amed Gençlıxi

rolünü oynasın, Serhed gençliği rol kapsın. O zaman Şehid Demhat Setkar demişti hele bi daqqa Keje Heval ne demek serhed rol kapsın, yani biz rolsızız. Ben de yüzümde dewrımci reqabetten kaynaxli esasta bir memnuniyet barındıran tebessümle hane kelpelerini de kırmadan örgüt onlarda neyi eleştiri anlatmaya çalışmıştım. Yani demiştim amed nerdeee, siz nerde. Bêle yarışlara tenezzül etmeyin çımki biz aynı kulwarda bile degilix. Ma eskiden bêleydi değerli izleyiciler, eskiden reqabet ruhi wardi. Şimdi baxiyem heram be. O zamanlar cizreyle silopi birbirini yiyidi yiyidi. İşte şimdiki dewırde o biraz eksik qali. Ê o da gerçekten renk qati. Goyiler kendi içisinde bile rekabet edidi ha. hakkariyle gewer gibi,

lıceyle farqın gibi, hılaliyle mıjini gibi olasız gere. Baxın ne qaar çabuk yansımasını tüm alana yaptı. Şehid Edessa cejnanın merasımı ne qaar heybetli geçti. İşte bakur bêledır heval. Bir yerden faşizme gedik açtırsa hemen tüm alana nefes aldı. Tüm Kürdistan gençliğine güç ver, ilham ol. . Wellah esas ben kendimi xazırlıdım size mesaj gönderem çatışmaları daha da alevlendirem, ortalığı 56ya wêrem, ama göriyem ki direnişinizi dewlete çox xızli geri fites attırdı, Keje yoldaşınız bile sürece gêç kaldı. Ama burdan direnişinizi selamliyix, yeni serhıldan yol ve yöntemlerinizi qutliyix, bol eylemler diliyix. Vurun yaw vurun, füze sistemımız warmış gibi vurun, artık kim bizi durdırabilir ma êle degil.

Bu arada lıcê; senle
ancax yine sen rekabet
edebilırsen, iki gözımsen
Çewlig kırınam
Kaniresh hiç
yağıştıramadım

nıç nıç nıç

